DEVRİMCİ YOL

SAYI: 12/1 OCAK 1978

500 Kuruş

Faşist güçler azgın bir terör ve saldırı kampanyası başlattılar.

Halkın ve yükseliş öğrencilerinin topluca bulunduğu yerlere bombalar atılıyor. İnsanlar kaçırılıp, işkence edildikten sonra öldürülüyor. Otomatik tüfeklerle halkın üzerine yaylım ateşi açılıyor. Profesörler evlerinin içinde kurşunlanıyor...

Faşist güçlerin saldırı kampanyalarının amacı, emekçi halka gözdağı vermek, onun mücadele azmini kırmaktır. Halk güçlerine karşı bir güç gösterisidir. Bütün bunlar emekçi halklara karşı bir savaş ilanıdır.

● *YİĞİT YÜKSELİŞ ÖĞRENCİLERİ FAŞİST SALDIRILARA BOYUN EĞMEYECEKTİR.*

● *DİSK: "İlerlemeciler Geriledi."*

● *Devrimci Yol taraftarlarının KAMPANYA değerlendirmeleri.*

● *FAŞİZM VE FAŞİZME KARŞI MÜCADELE SORUNU.*

Bu savaşı kabuletmekten başka bir yolumuz yoktur

FAŞİST SALDIRI VE TEHDİDE BOYUN EĞİLEMEZ

EMEKÇİ HALKLARIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ DURDURULAMAZ

Faşistler halk güçlerini yıldırmak ve halkın direniş kırmak istiyor

*** Faşistlerin kitle katliamı çabaları Yükseliş'teki mücadeleyi engellemeyecek**

«YÜKSELİŞ» BOYUN EĞMEYECEK!

Bütün Türkiye'de oligarşinin emekçi halklarımıza açtığı savaş şiddetlenerek sürüyor. Halk güçleri faşist saldırılar karşısında kendilerini savunmak için direniyorlar. Ve bugün tüm faşist güçler kitlelerin direniş ruhunu parçalamak için, halka yönelttikleri açık saldırıların şiddetini ve yoğunluğunu giderek arttırıyorlar. Nerde bir direniş, bir mücadele varsa faşist güçler orada bombalı kitle katliamlarına girişiyorlar. Devrimcileri ilericileri, demokratları, kendilerinden olmayan insanları sokak ortasında kaçırıyor, işkence ediyor yaralıyor ve öldürüyorlar. Siyasal ortamı bütünüyle kendi denetimlerinde tutabilmek için sistemli bir biçimde saldırıyorlar. Ankarada "Yükseliş"te okuyan devrimci öğrencilerin gittiği kahveye patlattıkları bomba bir kitle katliamıdır. Ve MC hükümetinin çökme sürecinin hızlanmasıyla birlikte artan ve yaygınlaşan sistemli faşist saldırıların bir parçasıdır. Ne var ki Yükseliş öğrencileri bu vahşi saldırı karşısında yılmadılar, tam tersine daha bir kenetlendiler, faşizme karşı mücadelelerini devrimcilerin önderliğinde daha da yükselttiler.

15 ARALIK KİTLE KATLİAMI "YÜKSELİŞ"TE DEVRİMCİLERİN ÖNDERLİGİNDE GİDEREK YÜKSELEN ANTİ-FAŞİST MÜCADELE KARŞISINDA FAŞİST GÜÇLERİN İÇİNE DÜŞTÜKLERİ ÇARESİZLİĞİN BİR ÜRÜNDÜR.

15 Aralık perşembe günü devrimci Yükseliş öğrencilerinin okula gitmek için sabah 8.30'da toplandıkları Maltepedeki Albayrak kahvehanesine faşist güçlerin önceden yerleştirdikleri bir saatli bombanın patlaması sonucu onyedisi ağır olmak üzere 56 devrimci genç yaralandı. Bugüne kadar ağır yaralılardan Mustafa SARI ve Adnan SAHİNGÖZ arkadaşlar öldüler.

Patlama sonrasında Devrimci Gençler yaralı arkadaşlarını hastahaneye taşıdıktan sonra okula gitmek isteyince, bu kez polisin saldırısına uğradılar ve okula alınmadılar. Polis, okula girmek isteyen bir çok devrimciyi göz altına aldı. Bu olay da yüksek öğrenim kurumlarına doldurulan "güvenlik" görevlilerinin esas olarak faşistlerin güvenliğini sağladığını bir kez daha açık bir biçimde gösterdi. Kitle katliamına girişen faşistler ellerini kollarını sallaya sallaya dolaşırken, saldırıya uğrayan ve okula girmek isteyen anti-faşist unsurlar göz altına alındılar. Faşizmin sivil güçlerinin terörünü resmi güçlerin terörü tamamladı.

Faşistler her silahlı saldırı sonrasında yaptıkları gibi Yükseliş saldırısından sonra da yalan-dolan saldırısına geçtiler. 15 Aralık akşamı ve 16 Aralık günü verdikleri demeçlerde "ülkücü" ve "milliyetçi" adlı faşist örgüt ve kuruluşlar, devrimcilerin bombayı okula atmak için beraberlerinde getirdiklerini ve yanlışlıkla patlattıklarını söylediler. Böyle bir şey asla inandırıcı olamaz: **Çünkü devrimciler kitlelerin güvenliğine kendilerininkinden daha fazla önem verirler.** Ayrıca bu tür yalanlarına da faşistler kendilerinden başka kimseyi inandıramazlar. Herşeyden önce Maltepe halkı, son üç yıldır faşistlerin Yükseliş'e ve bizzat kendilerine yönelik saldırılarının her gün içinde yaşadıkları için, bu saldırıyı da kimin düzenlediğini pek iyi bilmektedir. Maltepe halkı faşistlere karşı nefretini, 15 Aralık günü devrimcilerin yardımına koşarak somutladı. Bombalama sonrasında yaralıların hastahaneye kaldırılmasında çevre halkının büyük yardımı dokundu. Çevre halkı yaralılara kan vermek için sıraya girdi.

Okul içinde bir şey yapamaz duruma gelen faşistler, diğer resmi güçlerin de desteğiyle okul dışında girişecekleri bir saldırı ile Yükseliş'teki devrimci mücadeleyi engelleyebileceklerini sanarak aldanmışlardı. 15 Aralık kitle katliamı yılgınlık yaratmamış, tam tersine direniş bilincini yükseltmiş, direniş ruhunu kamçılamıştır. Çünkü faşist terör, her zaman amaçladığı yılgınlığı yaratamaz. Devrimcilerin doğru önderliği sözkonusu olduğu zaman, Yükseliş'te olduğu gibi, bazen faşist terör silahı böyle geri de tepebilir.

BÜTÜN YÜKSELİŞ KİTLESİ BUGÜN TEK BİR YUMRUK TEK BİR YÜREK OLMUŞTUR.

20 Aralık günü, bir önceki akşam yaralı arkadaşlardan Mustafa SARI'nın ölmesi üzerine 4000 kişiye yaklaşan bir öğrenci kitlesi, devrimcilerin önderliğinde bu faşist cinayeti protesto etmek üzere Maltepeden Hacettepe Hastahanesi'ne kadar yürüdü ve burada bir forum yaptı. Yükseliş öğrencileri faşizme karşı direnişlerini aralarında Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'nda bulunduğu demokratik kitle örgütlerinin verdiği mücadele ile birleştirdiler ve en geniş kamuoyunu arkalarına aldılar. 21 Aralık çarşamba günü 21 demokratik kitle örgütünün yöneticileriyle okula gidildi ve okul bahçesinde 1500 kişinin katıldığı bir basın toplantısı yapılarak faşist saldırı ve cinayetler protesto edildi. Adnan ŞAHİNGÖZ'ün ölümü üzerine de 24 Aralık günü saat 12.00'de İzmir caddesinde TMGT'nin önünde 2500 devrimci öğrencinin ve 27 demokratik kitle örgütü temsilcilerinin katıldığı bir basın toplantısı düzenlendi. Kızılay'daki trafiği uzun süre aksatan bu basın toplantısında 27 DKÖ'nün ortak açıklaması okundu, anti-faşist sloganlar haykırıldı ve devrim andı içildi.

Türkiye'nin diğer bölgelerindeki devrimciler de son günlerdeki kitle katliamlarını özellikle de Yükseliş saldırısını protesto etmek üzere çeşitli gösteriler düzenlediler. Örneğin 16 Aralık günü, İstanbul'da Devrimci Gençlik, Karaköy'de toplanarak trafiği durdurdu ve "Yükseliş Faşistlere Mezar Olacak" sloganlarının atıldığı bir protesto gösterisi yapıldı.

YÜKSELİŞ ÖGRENCİLERİNİ ÖNÜMÜZDEKİ GÜNLERDE KARMAŞIK GÖREVLER BEKLEMEKTEDİR.

Devrimci Gençliği önümüzdeki günlerde bekleyen görevler karmaşıktır. Bugün okul içinde faşist işgal kırılmış durumdadır. Bugün devrimcilerin yönlendirdiği kitlenin anti-faşist siyasal bilinci hızla yükseltilmelidir. Anti -faşist unsurlar, faşizme karşı direnişin kalıcı unsurları haline getirilmelidir. Okulda öğretim üyelerini ve diğer çalışanları mücadeleye sevkedecek ilişkiler gündeme getirilmeli, öğrenci-işçi-öğretim üyesi dayanışmasını sağlamaya yönelik örgütlenmeler gerçekleştirilmelidir. Okulu kapatmayı amaçlayan girişimler kesinlikle önlenmelidir. Öğrenci ailelerini kapsayan örgütlenme genişletilmeli ve derinleştirilmelidir.

Ayrıca bugün bölgedeki tüm devrimciler, gerek öğrencilere gerekse Maltepe halkına karşı saldırı karargahları olan üç faşist derneğin Maltepe'den sökülüp atılması ve bu faşist yuvaların dağıtılması için, Yükseliş birimini de içinde barındıran ama tüm Maltepe bölgesini kapsayan, çok yönlü bir direniş mücadelesinin örgütlendirilmesi görevi düşmektedir. (Örneğin, ilk elde bölge halkına yönelen ve bu faşist kuruluşların kapatılmasını talep eden bir imza kampanyası açılabilir. Bu kampanya, afişleme, yazılama, duvar gazetesi ve bildiri dağıtma ile desteklenebilir.) Yükseliş öğrencileri devrimcilerin önderliğinde bu mücadele içinde kendilerine düşen görevi bilinçli, kararlı ve örgütlü bir biçimde yerine getireceklerdir.

SİLAHLI BOMBALI SALDIRILAR YÜKSELİŞ'TEKİ ANTİ-FAŞİST MÜCADELEYİ DURDURAMAZ. KARDEŞLERİMİZİN KATİLLERİNE, FAŞİST CİNAYET ŞEBEKELERİNE YÜKSELİŞ'TE YER YOKTUR. FAŞİST SALDIRILAR VE BU SALDIRILARA KARŞI VERİLEN ONURLU DİRENİŞ AYNI ÖLÇÜTLERLE DEĞERLENDİRİLEMEZ, VE SAHTE "ANARŞİ" GEREKÇELERİYLE YÜKSELİŞ KAPATILAMAZ. YÜKSELİŞ ÖGRENCİLERİ MÜCADELELERİNİN TÜM ÜLKE DÜZEYİNDE EMEKÇİ HALKLARIMIZIN VERDİĞİ DİRENİŞ VE KURTULUŞ MÜCADELESİNİN BİR PARÇASI OLDUĞUNUN BİLİNCİNDEDİRLER. BU BİLİNÇLE, YÜKSELİŞ'TEKİ VE MALTEPE'DEKİ DİRENİŞ MÜCADELESİNİ YÜKSELTMEK ÜZERE ... HER GEÇEN GÜN DAHA KARARLI VE ÖRGÜTLÜ OLARAK İLERİYE ATILMAKTADIRLAR.

Faşistler bir profesörü evinde kurşunladılar

Faşistler, Hacettepe Üniversitesi öğretim üyesi profesör Yalçın Sanalan'ı evinde karısı ve çocuklarının gözleri önünde kurşunladılar.

Türkiye'de artık olağan hale gelen faşist cinayetler, içinde yaşadığımız dönemde daha özel biçimlere bürünüyor. Saldırılar, pervasızca faşist olmayan herkese, kahvede sokak ortasında işyerinde evlerin içinde yöneltiliyor. Faşistler halka açtıkları iç savaşın gereklerini yerine getiriyorlar. Geçtiğimiz aylarda fakültesindeki odasında oturan bir profesörün üzerine bomba atan faşistler, şimdi bu tür saldırılarını daha aleni yapıyorlar. 27 Aralık gecesi, kendilerini gizlemeye dahi gerek duymayan uzun boylu, esmer, bıyıklı iki faşist katil saat 21.30 sıralarında profesör Sanalan'ın kapısını çalıyorlar. Kapıyı açan profesörün üzerine ateş ediyorlar. Ailesinin gözü önünde yere yıkılan profesörün öldüğünden emin olmak isteyen faşist katiller iki kurşun daha sıkıyor ve ellerini kollarını sallayarak çekip gidiyorlar. Evet, saldırı bu denli soğukkanlılıkla işleniyor Profesyonelce...

Siyasi cinayetleri artık sıradan zabıta vakaları olarak görmeye alışan demokrat kamuoyumuz, ancak bir profesöre yöneltilen bu vahşi saldırı ile ayağa kalkabiliyor. Üniversite öğretim üyeleri öldürülme sırasının kendilerine geldiğini görünce tepki gösteriyorlar. Kuşkusuz, gecikmiş de olsa alkışlanacak bir tepkidir bu. Beytepe Kampusunda tüm öğretim üyeleri bu saldırıyı kınayan foruma öğrencilerle birlikte katılıyorlar. Bu, faşist saldırılar karşısında, somut eylem birliği, güç birliği için olumlu bir adımdır. Ne var ki bu adımın devamı bir türlü gelmiyor. Şehre inen öğretim üyeleri, öğrencilerle birlikte protesto yürüyüşü yapmaya, kendi öğrencilerine sahip çıkmaya yanaşmıyorlar. Korkuyorlar. Bu çekingenlik faşizme teslimiyet demektir. Artık "sıradan bir siyasi cinayete kurban olmak" kendilerini de ilgilendiren bir tehlikedir. Faşizme teslim olunmamalıdır. Bunu anlamak, iş işten geçtikten sonra bir şeye yaramaz. Bunu anlamak için, tıpkı yurtsever devrimci öğrencilerin öldürülmesi gibi onlarca demokrat öğretim üyesinin öldürülmesini beklemek, her gün bir kaç öğretim üyesinin siyasi cinayete kurban gitmesini beklemek gerekmez.

●

Öğrencileri yanlarına almadan Senato'ya giden öğretim üyelerine Sırrı Atalay şöyle demiştir:

"Yalnız bir öğretim görevlisine vaki olduğu zaman değil, en uzak köşedeki yoksul bir Türk çocuğunun da burnu kanaması karşısında aynı davranışta hep beraber bulunun, hep beraber bulunalım."

●

NAZİ TOPLAMA KAMPLARINDAN KURTULABİLEN BİR ALMAN PROFESÖRÜ DİYOR Kİ:

"İlk önce geldiler, komünistleri alıp götürdüler, öldürdüler. Ben sesimi çıkarmadım. Beni ilgilendirmiyordu çünkü. Sonra, yahudileri aldılar toplama kamplarına, işkenceye götürdüler. Ben yine sesimi çıkarmadım. Çünkü, bana göre birşey yoktu. Sonra Sosyal Demokratları, vurmaya, hapise atmaya, toplama kamplarına götürmeye başladılar. Ben yine sesimi çıkarmadım. Çünkü bana dokunan yoktu. Birgün kapım çalındı. Beni alıp, toplama kampına götürdüler, işkenceye. Hiç kimse ses çıkarmadı. Çünkü ses çıkaracak kimse kalmamıştı..."

FAŞİST SALDIRI VE TEHDİDE BOYUN EĞİLEMEZ

"Yerel Seçimler" den sonra, ülkemizdeki siyasal gelişmeler hızlandı. Aslında yerel seçimlerin bu gelişmeler üzerinde önemli bir etkisi yoktur. Uzunca bir zamandan beri böyle bir gelişmenin olacağı söylenip duruyordu.

Ülkemizdeki siyasi gelişmelerin yönü devrimcilere önemli yeni görevler yükleyecek bir nitelik taşımaktadır. Bu yüzden, öncelikle, bugünkü siyasi gelişmelerin yönü ve niteliğini iyice kavramamız gerekecektir.

Erken seçimlerden sonra Ecevit Hükümetinin güvenoyu alamadığı gün çıkan Devrimci Yol *dergisinin baş yazısında yazılanları, şimdi yeniden okumakta yarar var:*

"....MC çetesi -bir süre içinde olsa- efendileri tarafından terkedilmiş bir durumun içine düşmüşlerdi. Onlar böyle bir durumda insiyatifi ellerinden çıkarmamak için direndiler, bir bakıma yapabilecekleri tek şeyi yaptılar: Kumar oynadılar. Kazanıp kazanmadıkları ise güvenoyu sonuçlarına göre değil, daha uzunca bir süre içinde ortaya cıkacak...

"Açık olarak ortada olan bir şey var ki -şimdi artık AP, MSP ve MHP'den oluşan- MC topluluğunun, bugünkü sorunlara bir 'çare' getirebilmeleri olanağının bulunmayışı nedeniyle hükümet şansları zayıftır...

"Ekonomik ve siyasi sorunların çözümü -sistemin işleyişinin devamı açısından- zorunlu bir ön koşul haline geldi. Buna karşılık bu sorunların çözümü konusunda oligarşinin içindeki kesimler arasında uzlaşma sağlanamıyor.. MC çözümünün geçerli oluş olmaması (söz konusu) sorunların çözümünün ne derece zorunlu hale geldiğine bağlıdır. Eğer sistemin kendisini devam ettirebilmesi gerçekten ortadaki sorunların çözümüne sıkı sıkıya bağlı ise, sistemin olağanüstü -zorlayıcı- yollara yönelmesi kaçınılmaz demektir."

(Devrimci Yol, *5 Temmuz 1977, Sayı: 5 :s.2)*

Bugün Demirel, oynadığı kumarı kaybetmiş görünüyor. Düzen, "kurtarıcısı" Ecevit'e kavuşmak için çaba sarfediyor. Ve şimdi görülen odur ki *"düzenin kurtarıcısı"* rolüne lâyık olduğunu yerel seçimler sırasındaki ve öncesindeki tutumlarıyla (zamlara, devalüasyona, taban fiyatlarının düşük tutulmasına karşı çıkmayarak, ilerici eğilimli kişileri tasfiye ettirerek ve de ülkenin en güçlü işçi sendikası konfederasyonunu daha sıkı bir şekilde denetimine alarak) yeterince kanıtlamış olan Ecevit "sahneye" çıkmak üzeredir.

Bir "Ecevit hükümeti dönemi" bir çok bakımdan, devrimcilere yeni görevler yükleyen bir durum yaratacaktır. Önümüzdeki günlerde bu durumu yakından incelemek ve gelişmeleri doğru bir şekilde değerlendirmek gerekecektir.

Daha şimdiden faşist saldırılar birden bire şiddetlenmiştir. Bu şiddetli saldırılar bir yandan şimdiki gelişmeleri etkilemeye yönelirken bir yandan da ellerindeki mevzileri korunabilecek bir ortam yaratmayı hedefliyor. Mevcut ortamı daha da gerginleştirmeye çalışan şiddetli saldırıları ve katliam girişimleri, faşist güçlerin bir *gözaağı verme, bir meydan okuma gösterisi olarak değerlendirilmelidir. Ecevit'in kurabileceği bir hükümet döneminde de* faşistler bu saldırıları sürdürecek, ellerindeki mevzileri koruyarak, sahte bir düzen alternatifi görünümünde tabanlarını güçlendirmeye çalışacaklardır. *Bunun için şiddetli saldırılarla gözdağı vermeye çalışır, üzerlerine gelindiği takdirde, "ortalığı karıştırmak" tehdidinde bulunurken zaman zaman kısmi geri çekilmelerle "ellerindekileri" koruyabilecekleri bir "barışı" da savunur görüneceklerdir.*

Gariptir ki iktidara aday olan Ecevit hem "böyle bir barış" savunuculuğunu yapmaya gönüllüdür, hem de faşist saldırılar karşısındaki aktif bir savunma tutumuna karşı "faşizmin oyununa gelme" tehdidini yapacak bir anlayıştadır. "Sizin yüzünüzden hükümeti düşürecekler faşizmi getirecekler" tehdidini kullanmaya hazır (Ecevit'ten başka!) daha ne kadar çok insan var!

Ecevit'e ve bütün bunlara faşizmin emekçi halka karşı ilan edilmiş bir savaş ilanı olduğunu, bu savaşta "sağdan da gelse soldan da gelse her türlü şiddete karşıyız" gibi ahmaklıklara yer olmadığını kim anlatacak? Hergün birkaç halk evladının öldürülmesi, kitlelerin içine bombaların atılabilmesi, profesörlerin evlerinde kurşunlanabilmesi de anlatamadıktan sonra...

Evet, gensoru sonuçları bile alınmadan, bu yazı erken yazılmış bir yazıdır belki. Ama, bu günde *söylenebilecek olanlar bundan başka bir şey değil.*

Faşist saldırılar karşısında tek bir doğru politika vardır: Faşist terör ve gözdağı politikasına teslim olmamak! Bize karşı ilan edilmiş bir savaşı kabul edip, gereğini yapmak. Faşist güçlerin üzerine giderek tüm faşist güçleri dağıtacak devrimci bir mücadele anlayışının gerekliliğini kavramak...

DEVRİMCİ YOL

TMMOB'YE YÖNELEN SALDIRILAR

15 Aralık günü Yükseliş öğrencilerine yöneltilen kanlı saldırının bir rastlantı olmadığı, faşist güçlerin sistemli saldırılarının bir parçası olduğu apaçık ortadaydı. Bu durum, daha sonra gelişen olaylarda kanıtlanmaya devam etti. Aynı gün saat 12,30 civarında, AP Genel Merkezi yakınında Hür-Genç üyesi bir faşistin öldürülmesi üzerine, faşisti öldürenlerin TMMOB binasına kaçtığı iddia edilerek TMMOB Genel Merkezi polisler tarafından kanunsuz bir şekilde aranmak istendi. Aynı anda başlarında AP'li bir parlamenter ve AP Genel Merkezinden çıkan bir grubun da bulunduğu faşist saldırganlar polisin gözü önünde taş ve şişelerle binaya saldırdılar. TMMOB yöneticileri ve o sırada binada bulunan bazı CHP'li ve MBG üyesi parlamenterler bu saldırıya ve polisin yasa-dışı arama istemine karşı çıktılar. Buna rağmen polisler kanunsuz şekilde arama işlemlerini sürdürdüler, faşist saldırganlar ise saldırılarına devam ettiler. Daha sonra da polis binada bulunan herkesi göz altına aldı ve bir süre emniyette alıkoydu.

Açıktır ki, faşistlerin saldırısıyla bütünleşen polis araması TMMOB'ne yönelmiş doğrudan bir baskı girişimidir. Olaydan sonra TMMOB Genel Başkanı Teoman Öztürk, TMMOB ve 18 odası adına yaptığı basın toplantısında bu saldırının amacını ve bu saldırı karşısındaki tavırlarını şöyle açıkladı: "Birliğimiz ve odalarımızın halkımızın çıkarları doğrultusundaki mücadelesinin sürdüğü ve ülkemizde faşist ve gerici güçler bulunduğu sürece bu tertip ve saldırıların son olmadığını, ancak mücadelemizin de güçlenerek gelişeceğini biliyoruz."

Bu olaydan 5 gün sonra ise faşist güçler TMMOB'ne yeni bir saldırı düzenlediler. 20 Aralık günü saat 20.30 sıralarında TMMOB binasına tahrip gücü oldukça yüksek bir patlayıcı madde atıldı. Büyük bir şans eseri binada çok az sayıda insan bulunuyordu. Patlama sırasında binanın giriş katı boş olmasaydı, bu saldırı yeni bir kitle katliamı örneği olabilirdi.

FAŞİSTLER KAÇIRDIKLARI KİŞİLERE İŞKENCE ETTİKTEN SONRA ÖLDÜRÜYORLAR.

İKİ KIBRISLI ÖĞRENCİ KAÇIRILARAK VURULDU. BİR TANESİ ÖLDÜ, DİĞERİ ÖLÜMDEN TESADÜFEN KURTULDU

Faşist saldırılar ne ilkti ne de son. Belirttiğimiz gibi bütün bunlar sistemli bir şekilde tırmandırılmakta ve faşizmin emekçi halklara açıkça ilan ettiği savaşın bir gereği olarak gündeme gelmekteydi. 8 Aralık günü iki Kıbrıslı devrimci gencin faşistler tarafından kaçırılması olayların bu akışı içinde ele alınmalıdır.

8 Aralık günü bütün basın organları kaçırılan, işkence edilen, birisi öldürülen ve birisi de yaralı olarak bulunan iki Kıbrıslı öğrencinin başına gelenlere geniş yer verdiler. Olay sonraları daha "ayrıntılı" bir biçimde renkli basında da sunulmaya çalışıldı ve bu "ayrıntı"lar arasında ise olayın özü gizlenmeye çalışıldı. Olayın gelişimi şöyleydi: 6 Aralık günü 2 Kıbrıslı öğrenci okula gitmek üzere kaldıkları yurttan ayrılmışlar. Fındıkzade yakınlarında araba beklerken, faşistler tarafından, silah zoruyla ilk önce faşist işgal altındaki Çapa İlk Öğretmen Okuluna, oradan da Cerrahpaşa civarında bir eve götürülmüşler. Evde kendilerine ağır işkenceler yapılmış. Faşistler tarafından "yargılanmışlar". Daha sonra da bir arabayla Büyükçekmece taraflarında boş bir araziye götürülerek faşist "yargılama"nın sonucu kurşuna dizilmişler. Muharrem Adnan Özdemir ölmüş, Ülmen Salih ise ağır yaralı olarak kurtulmuş. Ülmen Salih'in kurtulması, bu olayın kamuoyuna yansımasını sağlamıştır.

FAŞİST KATİLLER BİR ODTÜ ÖĞRENCİSİNİ KAÇIRARAK KATLETTİLER

Kıbrıslı öğrencilerin faşistler tarafından kaçırılmasından sonra, Salih Karademir adında yurtsever bir ODTÜ öğrencisi de faşistler tarafından kaçırıldı ve öldürüldü. Faşistler, ODTÜ'lü öğrencilerin mücadelesini bastırmak için bütün yollara başvurdular, hatta kitle katliamı uygulayarak onları yıldırabileceklerini sandılar, ama başaramadılar. Bu kez de sinsi tuzaklar kurarak, yurtsever devrimci ODTÜ öğrencilerini tek tek avlayarak vahşetlerini sürdürüyorlar. Ama bunda da başarılı olamayacaklar. ODTÜ Öğrenci Temsilcileri Konseyi faşistlerin bu yeni cinayetleri üzerine yaptığı bir açıklamada şunları söylüyordu:

"Karademir, 15 Aralık gecesi 23,15 servisi ile ODTÜ kampusundan şehre inmiştir. İstanbul'a gidiş bileti almak için otobüs terminaline giderken faşist zorbalar tarafından kaçırılmıştır. Daha sonra da Kıbrıslı öğrencilere yapıldığı gibi işkence altında sorguya çekilerek 19-20 Aralık günleri arasında boğularak öldürülmüştür. Ardından, ölümünden emin olabilmek için gırtlağı kesilmiş ve olaya adi bir zabıta vakası süsü verilmek üzere cesedi dereye atılmıştır. Bu olay da tek başına faşizmin iğrençliğini ve kudurganlığını sergilemektedir."

FAŞİST GÜÇLERİN ADAM KAÇIRMASI FAŞİZMİN HALKIMIZA AÇTIĞI SAVAŞIN BİR PARÇASIDIR.

Aslında bu adam kaçırma olayı, faşizmin emekçi halklarımıza açtığı savaşın bir parçasıdır. Geçen yılda İstanbul'da Zeki Erginbay kaçırılmış, işkence edilmiş ve daha sonra vahşice öldürülerek Şile yoluna bırakılmıştı. Bugün faşist güçler, devrimcileri ilericileri yurtseverleri kaçırarak tutsak alıyor, bazen de "yargılayıp" öldürüyorlar. 12 Mart'ın RESMİ işkencehanelerinin tutukevlerinin, yargı ve infaz organlarının uygulamaları ile faşistlerin bugün uyguladıkları terör aynı amaca yöneliktir. Aynı niteliktedir. Bugünkü sivil faşist terör (kontr - gerillası, MİT'i, sivasi polisi vb. tüm resmi faşist güçlerin denetimi altında), 12 Mart resmi terörünün doğrudan bir devamıdır.

Son kaçırma olayının diğer kaçırma olaylarından ayrı bir özelliği de kaçırılanların Kıbrıslı olmasıdır. Son yıllarda yurdumuzda okuyan ilerici, devrimci Kıbrıslı öğrencilere yönelik saldırılar yoğunlaşmıştır. Olaylar göstermektedir ki, Kıbrıs'taki faşist güçlerle Türkiyedeki faşist güçler, elele birlikte çalışarak bu katliamları uygulamaktadırlar. 1976 yılında Özer Elmas ve Mehmet Ömer adlı Kıbrıslı devrimcilerin İstanbul'da güpegündüz sokak ortasında öldürülmelerinden sonra, Muharrem Adnan Özdemir ve Ülmen Salih'in faşist katiller tarafından kaçırılmaları faşizmin ülkemizdeki genel saldırılarının bir parçası olduğu kadar Kıbrıs'taki faşist güçlerin Türkiye'deki faşist güçlerle birlikte Kıbrıslı devrimcilere karşı ortaklaşa düzenledikleri yıldırma girişimlerinin en son örneklerinden biridir de. Kıbrıs Türk toplumunda emekçi halkın alın terini sömüren parababaları, emekçi halktan gaspettikleri değerin bir bölümünü halk düşmanı faşist Türk Ocaklarının örgütlendirilmesine harcamaktadırlar. Türk Ocakları, Türkiye'deki Ülkü Ocakları ve diğer açık-gizli faşist kuruluşlarla işbirliği içinde, gerek Kıbrıs'ta gerek Türkiye'de anti faşist güçlere karşı silahlı saldırılar sürdürmektedir.

TÜRKİYE'DEKİ KIBRISLI ANTİ-FAŞİST GÜÇLERİN EYLEM BİRLİĞİ SORUNU HALA GÜNDEMDEDİR.

Kıbrıslı öğrenci Adnan Özdemir'in cenaze töreni geniş katılımlı bir anti-faşist kitle gösterisine dönüşmüştür. Kıbrıslı devrimciler diğer kentlerde de olayı protesto eden eylemler yapmışlardır. Ülmen Salih'in basında günlerce yer alan açıklamaları ise Türkiye'deki Kıbrıslı anti-faşist güçlerin sorunlarını yeniden kamuoyunun önüne getirmiştir. Türkiye'deki Kıbrıslı anti-faşist güçlerin eylem birliği sorununun çözülmesi gerektiği her zamankinden daha fazla bir biçimde bilinçlere yerleşmiştir. Esas olarak Kıbrıs'ta devrimci bir siyasetin yaratılıp hayata geçirilmesi için mücadele veren Kıbrıslı Devrimciler bu konuda karmaşık bir görevler bütünü ile karşı karşıyadırlar. Kıbrıslı Devrimciler eylembirliğini objektif olarak engelleyen ÇKP ve SBKP yanlısı revizyonist eğilimleri tecrit etme mücadelesi vermektedirler. Özellikle KÖGEF'in yönetimine çöreklenmiş olan İGD kuyrukçusu revizyonistlerin etkinliğinin kırılması gerektiğinin bilincindedirler. Kıbrıslı Devrimciler Türkiye'deki anti-faşist güçlerin eylembirliği çalışmalarında her zaman devrimci-demokratik güçleri yanlarında bulacaklardır.

ANILARI ÖNDERİMİZ

Muharrem ÖZDEMİR

Mustafa SARI

Adnan ŞAHİNGÖZ

Mustafa ODABAŞI

Faşizme teslim olmayanlara bin selam!

OSMANCIK'TA FAŞİST SALDIRILAR

Devrimciler, Çorum'a bağlı Osmancık ilçesinde faşizme karşı dişe diş bir mücadele sürdürüyorlar. Yerel seçimler öncesinde faşist baskılar Osmancık'ta da doruk noktasına ulaştı. Buna karşılık devrimciler faşistlerin halka açtığı barbarlık savaşına, güçleri oranında karşı koydular. Faşistler devrimcilerin desteklediği Belediye Başkan adayının mitingine yaylım ateşi açtılar. Mustafa Odabaşı adında bir devrimci kardeşimiz şehit oldu. Bu faşist saldırı sırasında ve daha sonra bazı faşistlerin de öldüğü öğrenildi. Osmancık, polis ve jandarmanın işgaline uğradı. Halk üzerinde tam bir pasifikasyon uygulandı. Halkın evlerinden çıkması yasaklandığı bir ortamda yapılan seçimi de faşist aday "kazanmış" (!) oldu.

Yerel seçimler öncesinde, Devrimci Yol'un kampanyası ile ilgili olarak köylerde kahve toplantıları yapıldı. Ev ev dolaşıldı. İlçede bildiriler dağıtıldı. Dernekte de seminerler düzenlendi.

Seçimlerde devrimcilerin desteklediği Belediye Başkan adayı da çeşitli miting ve toplantılarla faşistlerin çirkin yüzünü sergilemeye çalıştı.

Faşist Belediye Başkanı'nın devrimcilere karşı giriştiği iftira ve yalan kampanyası fiyasko ile sonuçlanmıştı. Hatta faşistler bir başka gerici aday olan müftüye dahi "dinsiz kominist" diye saldırmışlar, müftüyü ve camiyede taşlamışlar. kendilerinin bir kez daha ne olduğunu ortaya sermişlerdi. Kitlelerden her bakımdan iyice tecrit olan ve seçimleri kaybedeceklerini anlayan faşistler, bu kez de, polisin jandarmanın desteğinde halkı yıldırmaya ve sindirmeye kalkıştılar. Ancak devrimciler tüm halk güçleriyle birlikte bu faşist saldırılara omuz omuza karşılık verdi. Bu arada Mustafa Odabaşı adındaki devrimci kardeşimiz şehit oldu. Faşistler devrimcilerin hakim olduğu mahallelere sokulmadılar. Halka yönelttikleri bu kanlı saldırılarda (kesin sayısı bilinmemekle beraber) bir kaç faşistin de öldüğü söylenmektedir. Bunun üzerine Amasya, Çorum ve Ankara'dan gelen polis ve jandarma birlikleri geniş bir operasyona giriştiler. Seçimden bir gün önce devrimcilerin desteklediği Belediye Başkan adayı D. Otuzbir ve bir çok devrimci göz altına alındı. Seçim günü de devrimcilerin bulunduğu mahallelerde halkın sandık başına gitmesi engellendi. Adeta sıkıyönetim ilan edildi. Bu şartlar altında faşist Belediye Başkan adayının seçimleri "kazanması" mümkün oldu.

UĞUR TORASAN

Uğur arkadaş, LİSEDER üyesi bir devrimciydi. Faşist katiller tarafından Gazi Mahallesi'nde hunharca vuruldu ve öldü. Arkadaşımızın ölüsü 27 Aralık günü Gazi Mahallesi'ndeki evinde bulundu. Faşistlerin işledikleri cinayetlerin hesabı sorulacak, yaptıkları yanlarında bırakılmayacaktır...

ABDÜLKADİR ADANUR (İDMMA)

7 Aralık saat 19 sıralarında faşistlerin İstanbul Yıldız Mimarlık ve Mühendislik Akademisinde devrimci öğrencilere yaptıkları saldırı sırasında falçatayla öldürülen 3. sınıf öğrencisi Abdulkadir Adanur'un cenazesi polis tarafından arkadaşlarına verilmemesine karşın, Devrimci Gençlik, olayı ve faşizmi protesto eden bir gösteri düzenledi.

Faşistler, geçen yıllarda kitlenin tepkisi ve doğru devrimci önderlikteki mücadele Yıldız Mühendislik Akademisine girememekteydiler. Buna karşılık şimdi polisten ve idareden aldıkları desteklе devrimcileri okuldan atmaya çalışmaktadırlar. Okul açıldığından bu yana, "merasim birliği" adı verilen ve faşist komandolardan oluşan polis kadrosu, sürekli devrimcilere saldırmaktadır. Okulun beş yüz metre yakınına dahi devrimciler yanaştırılmazken, silahlı faşistler okulun içinde rahatlıkla gezebilmektedir. Faşistlerin devrimcilere saldırısını doğrudan doğruya polis yönetmektedir. Tüm bu olumsuz şartlara rağmen devrimciler hergün sürekli okula gitmektedirler. Bir çok arkadaşımız bu süreçte yaralanmıştır. Faşistlerin saldırısından sonra devrimciler beşer onar karakollara götürülerek falakaya yatırılmış, işkence görmüşlerdir. Otuz kadar arkadaşımız doktordan onbeşer günlük rapor almıştır.

Ne var ki faşizmin tüm güçleriyle Yıldız'lı devrimciler üzerinde estirdiği bu baskı ve terör devrimcileri yıldırmamıştır. Faşistler sürekli okula gelmelerine rağmen kitle desteği kazanamamışlardır. Buna karşılık devrimciler okuldan yürüyüşe geçtiklerinde 1500-2000 kişi ile birlikte yürüyebilmektedirler. Devrimcilerin bu başarısı karşısında faşistler iyice azgınlaşmıştır. Falçata, bıçak, zincir, tabanca taşımadan okulda dolaşamaz olmuşlardır.

Abdülkadir Adanur arkadaş, faşistlerin okul içindeki bir saldırısında falçata ile katledilmiştir. Sıradan bir nefer olmasını bilen ve en kötü anlarda dahi okula gelmemezlik etmeyen Abdülkadir arkadaş öldürüldüğü zaman da yine en ön saflardaydı. Ölümü üzerine yapılan cezane töreninde Beşiktaş'tan okula kadar yürüdü. Devrimci sloganlar atarak okula gelen kortej, devrim andı içtikten sonra dağıldı.

ABDÜLKADİRLER ÖLMEZ
KAHROLSUN FAŞİZM-YAŞASIN MÜCADELEMİZ

ODTÜ öğrencisi İbrahim Baloğlu anti-faşist bir gösteriyle Antalya'da toprağa verildi

Faşistlerin ODTÜ'de 2 Aralık günü yaptıkları bombalı saldırıda ağır yaralanan İbrahim Baloğlu 11 Aralık'ta öldü. 12 Aralık'ta ODTÜ'de öğrencilerin, işçilerin, öğretim üyelerinin ve üniversite yöneticilerinin katıldığı ve bu kesimlerin temsilcilerinin birer konuşma yaptığı büyük bir tören düzenlendi.

Ayrıca Baloğlu'nun Antalya'daki cenaze töreni binlerce kişinin katıldığı yığınsal bir anti-faşist gösteri oldu. Cenaze gününde bir çok orta-öğrenim kurumunda öğrenciler derslere girmediler ve boykot yaparak faşizmi ve siyasal cinayetleri protesto ettiler. Antalya'nın ana caddelerinde yapılan, "ODTÜ Faşistlere Mezar Olacak! ODTÜ'de Eğitim Engellenemez! Tek Yol Devrim! Katil Oligarşi!" sloganlarının atıldığı yürüyüş sonunda mezarlığa gelindiğinde ODTÜ-ÖTK'dan ve ANT-GÖR'den birer temsilci konuşma yaptılar. ÖTK temsilcisi genel olarak eğitim kurumlarının ve eğitimin faşistleştirilmesini ve özel olarak da ODTÜ olaylarını anlattı. Daha sonra Dev-Genç adına bir devrimci faşist saldırıları ve cinayetleri protesto eden bir konuşma yapıp devrim andını içirdi. Daha sonra yine yürüyüş kolu halinde şehrin merkezine dönüldü.

Oligarşinin Antalya'daki uzantıları bu cenaze törenini engellemeye çalışmışlarsa da başarılı olamamışlardır. Devrimciler bir kez daha Antalya'daki güçlerini göstermişler ve karşı-devrim güçlerinin yüreğine korku salmışlardır. Karşı-devrim güçleri açıkca görmüşlerdir ki BİR İBRAHİM ÖLÜR BİN İBRAHİM DOĞAR!

FAŞİZM DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞULACAKTIR!
KAHROLSUN FAŞİZM! YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

YAŞAMLARI ONURUMUZ

FAŞİSTLER YİĞİT DEVRİMCİ FEVZİ AZIRCI'YI ÖLDÜRDÜLER

Fevzi Azırcı arkadaşımız, 22 Aralık günü Galatasaray Mühendislik Fakültesi kantininde polis-faşist işbirliği ile hazırlanmış hain bir tuzağa düşürülerek falçata ile öldürüldü. Olayda iki devrimci arkadaşımız da ağır şekilde yaralandı. Galatasaray Mühendislik Devrimcilerin kesin denetimi altında olan bir okuldur. Faşistler okula ancak polis arabalarıyla gelebilmekte ve hemen karakola sığınmaktadırlar. Faşistlerin uzun zamandan beri tek amacı okulu kapattırmaktır. Bunun için daha önceleri okulu bombalamışlardı. Fakat buna rağmen okul kapatılmayınca polis ile birlikte devrimcilere saldırılarını yoğunlaştırdılar. 22 Aralık günü polis ile birlikte devrimcilere tuzak kuran faşistler Fevzi Azırcı'yı ve iki arkadaşımızı falçata ile ağır şekilde yaraladılar. Saldırı sırasında faşist katil Ahmet Alkan arkadaşlarımıza falçata ile vururken polis devrimcilerin önüne geçerek onları hareketsiz bıraktı. Bununla da yetinmeyen polis olaydan sonra yaralıları copladı; devrimcileri göz altına alırken faşist katillerin okuldan kaçmalarını sağladı.

Hastahaneye kaldırılan Fevzi arkadaş yarım saatten fazla bekletildikten sonra ameliyata alındı ve öldü. Faşist doktorun, arkadaşımızın yanında hiç bir şey yapmadan durarak "bırakın ölsün" sözleri herkesi hayret ve nefret içinde bıraktı.

Fevzi arkadaş Devrimci Yol'un yiğit bir militanı, kararlı bir savunucudu idi. Fevzi'nin mücadelesi sadece okul sınırları içinde kalmıyordu. DGDF üyesi Kırklareli Demokratik Kültür Derneği'nin kurulduğundan beri çalışmalarının içinde yer aldı. Okulunda olduğu gibi Kırklareli'nde de anti-faşist hareket içinde en ön saflardaydı ve derneğin yönetim kurulu üyesi idi. KDKD'nin işçi-köylü-gençlik içindeki çalışmalarını başarıyla yürütüyordu.

Fevzi arkadaşın cenazesi büyük bir törenle kaldırıldı. İstanbul'daki tüm yüksek okullarda ve bir kısım liselerde öğrenciler derslere girmeyerek bir günlük boykot ilan ettiler. Binlerce Devrimci Öğrenci cuma sabahının erken saatlerinden itibaren Galatasaray Mühendislik Yüksek Okulunda toplandı. Fevzi arkadaşın ailesi ve Kırklareli'li Devrimciler tarafından morgtan alınan cenazesi okula getirildi. Fevzi'nin ablası onun DEV-GENÇ'li olduğunu ve DEV-GENÇ için öldüğünü söyledi. Okulda forumlar yapılarak Fevzi arkadaşın mücadelesi anlatıldı ve FAŞİZM lanetlendi. Devrimcilerin okulları faşistlere terk etmeyeceği ve faşist işgallerin kırılacağı belirtildi. Konuşmalardan sonra sayıları on beş bini bulan Devrimciler disiplinli bir şekilde Taksim istikametine doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşe İST-DEV-GENÇ, LİSE-DEV-GENÇ, İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI İSTANBUL ŞUBESİ, İTÜ-DER, ve K.D.K.D. üyesi arkadaşlar ile ailesi katıldılar. Yürüyüş boyunca FEVZİLER ÖLMEZ, FEVZİ'NİN KATİLİ OLİGARŞİ, FAŞİST-POLİS İŞBİRLİĞİNE SON, FAŞİZME ZAMA ZULME KARŞI TEK YOL DEVRİM sloganları haykırıldı. Taksim meydanında saygı duruşunda bulunularak DEVRİM ANDI içildi. Fevzi arkadaşın cenazesi ailesi ve Kırklareli'li Devrimciler tarafından alınarak Kırklareli'ne getirildi.

Cuma günü Kırklareli YSE işçileri Fevzi arkadaşın öldürülmesini protesto için bir günlük iş bırakma kararı aldılar ve uyguladılar. Şehir içinde sessiz bir yürüyüş yaptılar. Devrimciler Fevzi arkadaşın evinde ailesi ile birlikte sabaha kadar nöbet tuttular. Burada Fevzi'nin mücadelesi ve yiğitliği anlatıldı.

Fevzi arkadaşın cenazesi öğle üzeri, Demokratik kuruluşlar ve geniş bir halk kitlesi tarafından evinden alınarak büyük camiye getirildi. Cenaze namazından sonra disiplinli bir şekilde yürüyüşe geçildi.

Fevzi arkadaşın cenazesi toprağa verildikten sonra saygı duruşu yapıldı. Kırklareli'li bir devrimci ve bir okul arkadaşı Fevzi'nin mücadelesini ve yiğitlini anlattı. Yapılan konuşmalarda ZAM-ZULÜM ZİNDAN düzeni olan FAŞİZME karşı bütün halkın TEK BİR YÜREK TEK BİR YUMRUK olması gerektiği belirtildi. Zamdan, Zulümden, İşsizlikten kurtulmanın tek yolunun DEVRİM olduğu anlatıldı. Konuşmalardan sonra halk devrimci bir disiplin içinde dağıldı.

FEVZİ ARKADAŞIN ölümü bizim Oligarşiye karşı olan kinimizi bir kat daha artırdı. Oligarşi şunu iyi bilsin ki mücadelemiz yeni başlıyor, Kurtuluşa kadar sürecek...

DEVRİMCİ YOLUMUZDA SAVAŞACAĞIZ VE KAZANACAĞIZ...

FEVZİ'NİN ÇAKTIĞI KIVILCIM DEVRİMCİ YOLUMUZA IŞIK OLSUN...

Niğde'de faşist terör

Geçtiğimiz günlerde Niğde orta öğrenim gençliği üzerindeki faşist baskılar doruk noktasına ulaştı. Bu konuda Niğde'li Devrimci Yol sempatizanı arkadaşların gönderdiği mektubu aşağıda yayınlıyoruz:

16 Aralık cuma günü bir avuç faşist Niğde Lisesine saldırıda bulundu. Devrimci öğrenciler faşistleri döverek okuldan attılar. Faşistler bu defa polisle işbirliği içinde 19 Aralık pazartesi günü Liseye tekrar saldırdılar. Devrimciler bu saldırıyı da, polisin bir çok öğrenciyi yaralamasına rağmen göğüslemeyi bildiler ve faşistleri okuldan attılar.

20 Aralık salı günü sivil ve resmi faşist güçlerin saldırılarını protesto etmek için okulda bir forum düzenlendi. Tüm öğrenci kitlesi, sayıları bir kaç geçmeyen faşist saldırganları dışarı attı. Bunun üzerine polis Kayseri'den gelen takviye güçleriyle birlikte (Emniyet amiri Cevat Tuna, 1. Şube Komiseri Hanefi, yine 1. Şubeden polis Ahmet başta olmak üzere) öğrencilere "devletin gücünü göstereceğiz" diyerek saldırıya geçti. Çoğunluğunun kız öğrenci olduğu pek çok arkadaş bu saldırıda yaralandı. Polisin elektrikli coplar ve demir çubuklarla saldırmasıyla devam eden olaylar, Endüstri Meslek Lisesinde de öğrencilerin direnişe geçmesine neden oldu. Öğrenciler okul kapılarını kapatarak faşistleri dövdüler ve okuldan dışarı attılar. Bu defa polis Ticaret Lisesinde olduğu gibi Endüstri Meslek Lisesine de saldırıya geçti. Bazı öğrenci arkadaşların yaralanmasına neden oldu. Buna rağmen öğrenciler polisleri okuldan kovaladılar. Olaylar devam ederken sivil faşist milisler ortalıkta görünmüyordu. Onlar görevlerini artık resmi güçlere bırakmışlardı.

Olaylar sırasında öğrencilerin ana ve babaları vilayetin önünde toplandılar ve polisin saldırılarını protesto ettiler. Bu arada Emniyet Sarayı bombalandı. Egemen sınıfların resmi güçleri tam bir panik içinde önlerine gelen herkese saldırmaya başladılar. Bu saldırı ve saldırıya karşı direniş sokak aralarındaki çatışmalarla son buldu. Çatışmalarda bir çok öğrenci göz altına alındı. Daha sonra 10 öğrenci tutuklandı.

Biz Niğde'de Devrimci Yol taraftarları olan Devrimci Gençler faşist saldırılar karşısında yılmayacağız. Faşist baskı ve teröre karşı tüm halk güçlerinin en ön saflarında taviz siz mücadeleyi yürütmeye devam edeceğiz. Niğde faşist katillere mezar olacaktır.

Yerel Seçimler

-Bir bütün olarak faşist güçlerin iflasını belgeledi.

-Faşist güçlerin zam ve zulüm politikalarına karşı çıkmayan, faşizmle uzlaşan sahte umutlardan halkın artık bir şey beklemediğini ortaya koydu...

11 Aralık'ta verel seçimler yapıldı.

Emekçi halklarımıza karşı zam yoksulluk, pahalılıktan başka bir şey vermeyenler, faşist baskı ve zulüm uygulayanlar halkımızdan oy istediler. Bütün faşist baskılara, zulme karşı durmayan, halkın yoksulluk ve sefalete terkedilmesine seyirci kalanlar halktan sahte barış ve kurtuluş vaatleriyle oy istediler.

Böyle bir ortam içinde yapılan yerel seçimler sonuç olarak gerici burjuva siyasetlerinin halkı eskisi kadar aldatamadığını ortaya koydu ve emekçi halk yığınlarının gerici burjuva siyasetlere karşı tepkisini vurguladı. Bu seçimlerde seçmen sayısının yarısına yakını hiç bir burjuva partisine oy vermedi.

Yerel seçimlerde MC partilerinden AP (geçen seçimlerde aldığı oy sayısından) 991.000, MSP 450.000, MHP ise, 140.000 oy kaybetti.

CHP ise, 1.067.000 oy kaybetti. Gerçekte, iktidar güçlerinin halk düşmanı yüzlerinin bu denli açıkça ortaya çıktığı bir dönemde, bir "muhalefet" partisinin düştüğü bu durum, onun yürüttüğü gerici ve uzlaşmacı siyasetinin bir sonucu sayılmalıdır.

Kulu'da faşizme ve oligarşiye karşı mücadele yükseliyor

Pahalılık ve zulme karşı direniş kampanyası boyunca ekipler halinde köyler taranmış, dergi ve çeşitli kitaplar dağıtılmış, faşist terör ve halkımızın nasıl sömürüldüğü köylerde anlatılmıştır. Bir çok, köylerde ilgi görülmüş özellikle seçimlerden tüm devrimci arkadaşların çalışması sonucu genç ve ilerici halk yöneticileri (Muhtar ve İhtiyar Heyeti) seçilmişlerdir.

İlçemizde oligarşinin MC kanadı büyük bir yenilgiye uğramıştır.

Hakim sınıfların temsilcilerine en büyük cevabı seçimlerde oylarıyla ilçemiz soğukkuyu halkı vermiştir. Köy halkı kendi öz yönetimlerini (Muhtar ve ihtiyar heyeti) büyük bir özenle ileri görüşlü genç yöneticileri seçmişler, İl Genel Meclisi için hiç bir seçmen oy kullanmamıştır. 13/12/1977

Devrimci Yol Sempatizanları

TRT GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE

ANKARA

Konya İli Kulu İlçesi Soğukkuyu seçmenleri adına:

"Yıllardır doğal hakkımız olan seçme hakkımızı çeşitli partilere oy vermek suretiyle yerine getirdik, her partiyi de denedik fakat; hiç birinde oy avcılığından başka bir menfaat görmedik, adaylar her seçimde geliyorlar, dertlerimizi anlatıyoruz hepsini yapacağız diyorlar, okulu yapacağız dediler, dört senedir 170 öğrenci her yıl evlerin küçük odalarında eğitim-öğretim yapıyorlar elektriğinizi yapacağız dediler, getirilen 20 direk çürümeye terk edildi; suyunuzu yapacağız dediler, hâlâ ilkel çeşmelerden su içiyoruz bunlar en önemlileri, bunların yanında daha bir çok dertlerimiz var.

Soğukkuyu seçmenleri olarak, oy avcılığına son vermek için ve köyümüzün dertleri halledilinceye kadar hiç bir seçimde oy kullanmamaya karar verdik.

Sayın TRT yetkililerinden bu mektubumuzun yayınlanmasını istiyoruz, ayrıca bu durumun tüm parti başkanlarına ve ilgililere duyurulmasını istiyoruz.

Soğukkuyu köylüleri adına saygılar sunarız.

Soğukkuyu Seçmenleri Adına: Muhtar İsmail Ünal
İmza

AYÖD III. Olağan Genel Kurulu yapıldı

★ Seçimleri yine Devrimci Gençlik Grubu kazandı.

★ AYÖD'ün kısa ismi Ankara DEV-GENÇ oldu.

Ankara Yüksek Öğrenim gençliğinin merkezi örgütü, DGDF üyesi Ankara Yüksek Öğrenim Derneği'nin III. Olağan Genel Kurulu yapıldı. Genel Kurul 24 Aralık cumartesi günü Çağdaş Sahne'de toplandı. Genel Kurulda AYÖD üyeleri Ankara'daki yüksek öğrenim kurumlarında yapılan birim seçimleri sonucu "seçimlere katılan her 10 üyeye 1 delege" esasına göre seçtikleri 357 delege ile temsil edildiler. Genel Kurulda AYÖD bünyesindeki gelişmeler ve siyasi durum tartışıldı. Derneğin kısa adı "Ankara Dev Genç" olarak değiştirildi. Daha sonra yapılan seçimleri, seçimlere tek liste ile giren Devrimci Gençlik Grubu kazandı.

Genel Kurul AYÖD'ün gün geçtikçe güçlendiğinin yeni bir kanıtı oldu. Bu sene, ayaklarının altındaki toprağın tamamen kaydığını gören oportünistler ve revizyonistler, AYÖD'ü çökerttiklerini iddia ederek delege seçimlerine katılmamışlardı. Ama görülen oydu ki AYÖD bu grupçukların ayrılmasıyla zayıflamamış, tam tersine daha da büyümüş ve güçlenmiştir. Geniş gençlik yığınları söz konusu teslimiyetçi ve pasifist görüşleri mahkum ettiği için, ve bunlar tam anlamıyla teşhir ve tecrit oldukları için **AYÖD'ten ayrılmak zorunda kalmışlardır.**

AYÖD'ün ne denli güçlendiğini görmek için hayatın canlı pratiğine, faşizme karşı verilen militan mücadeleye, kırılan faşist işgallere, yada sadece yiğit ODTÜ ve YÜKSELİŞ direnişlerine bile bakmak yeterlidir. Eğer bu da yeterli değilse en kör gözlerin dahi kurulduğundan bu yana AYÖD'ün ulaştığı örgütlenme düzeyini görmesi gerekir. Geçen yıllarda şimdi AYÖD'ten "ayrıldıklarını" ilan eden (gerçekte ise hiç bir zaman AYÖD çalışmalarının sorumluluğunu yüklenmemiş olan ve görev almamış olan) KSD'cilerin, HK-HB-HS'nin etkinlik düzeyi ile bugünkü AYÖD'ün örgütlenme düzeyinin kıyaslanması herşeyi açıklamaktadır. Geçen seneki Genel Kurul'da durum şöyleydi. AYÖD üyeleri genel kurulda 421 delege ile temsil edilmişti. Bu delegelerden 229 tanesi Devrimci Gençlik'ten. 92 tanesi KSD'den, 94 tanesi HK-HY-HB ve HS'nden, 6 tanesi de PİM'den aday olmuşlardı. Bu seneki genel kurulun niteliği ise şöyledir: Bu gün AYÖD'ün toplam üye sayısı 5246'dır. Delege seçimlerine (çoğu okulların kapalı olması ve olayların yoğunlaşması yüzünden) 3538 üye katılmış ve Genel Kurul için 356 delege seçilmiştir. Bu delegelerden 1 tanesi PİM adına, diğer 356 tanesi de Devrimci Gençlik adına seçilmiştir. Görüldüğü gibi gençlik tekkelerinin AYÖD'ten ayrılması AYÖD'ün etkinliğini zayıflatmamış, tam tersine parazitlerden arınan AYÖD nicel ve nitel olarak gelişmiş ve özel olarak da kitleler Devrimci Gençlik grubuna olan güvenlerini delege sayısını 229'dan 356'ye çıkararak kanıtlamışlardır. Bunun ötesinde ileri sürülen iddialar yeni gençlik tekkelerinin ayrılıkçılığına meşruluk kazandırmaktan başka bir amaca hizmet etmemektedir. Bunlar müflis siyasetlerin mahkum edilmiş hezeyanlarıdır ve uğraşmaya değmez.

AYÖD (Ankara Dev Genç) geçmişte olduğu gibi şimdi de gençliğin devrimci eyleminin birliğini sağlama mücadelesini sürdürecek, yükselen halk eylemlerinin en ön saflarında yer almaya devam edecektir.

LİSE-DER GENEL KURULU YAPILDI

AYÖD'ün genel kurulundan, bir gün sonra 25 Aralık günü de, Ankara Lise gençliğinin merkezi örgütü Lise-Der'in genel kurulu toplandı. Genel Kurul'da delegelerin hepsini (380'den fazla) Devrimci Gençlik Grubuna mensup arkadaşlar meydana getiriyordu. Lise-Der'de de tıpkı AYÖD'te olduğu gibi revizyonistlerin bölücü ve yıkıcı çabaları geçersiz kılındı. Yönetime tekrar seçilen Devrimci Gençlik'ten arkadaşlar Lise-Der'in kararlı ve örgütlü mücadelesini sürdürerek geniş Liseli gençlik yığınlarını kucaklamaya devam edeceğini belirttiler.

YAŞASIN GENÇLİĞİN
DEVRİMCİ EYLEMİNİN
BİRLİĞİ

DİSK GENEL KURULU YAPILDI.

"İlerlemeciler" Geriledi

DİSK Genel Kurulu 22-28 Aralık 1977 tarihleri arasında toplandı. Başlangıçta 5 gün süreceği bildirilen genel kurul, çıkan tartışmaların kararabağlanabilmesi için iki gün daha uzatıldı. Çarşamba günü yapılan seçimlerde 1967 yılından beri DİSK Genel Başkanı olan Kemal Türkler, sosyal demokratların adayı Abdullah Baştürk karşısında ilk tur oylamada 204'e karşı 116 oy alınca adaylıktan çekildi. Genel-İş Sendikasının Genel Başkanı ve eski CHP milletvekili Abdullah Baştürk, DİSK Genel Başkanı oldu.

DİSK Genel Sekreterliğine ise, bir süre önce DİSK yürütme kurulu içindeki ayrılıklarda "ilerlemecilerden" yana tavır koyan Fehmi Işıklar 222 oyla seçildi. Tecrübeli sendika ağası süratle saf değiştirdi.

DİSK Genel Kurulunun ayrıntılı değerlendirmesi Devrimci Yol'un gelecek sayısında yapılacaktır. Ancak Devrimci Yol'un baskıya girdiği saatlarde öğrenilebildiği kadarıyla bazı değerlendirmeler yapmak mümkündür.

DİSK Genel Kurulu, 1975 yılında yapılan 5. olağan genel kurulla tepeden inme bir şekilde etkinliklerini artıran "ilerlemecilerin" kovulmasıyla damgalanmıştır. DİSK Genel Kurulu delegeleri arasında sadece Maden-İş ve Bank-Sen delegeleri grup halinde UDC gibi "ilerlemeci" tezleri desteklemişler ve "İlerlemecilerin" adayı olan Kemal Türkler'e oy vermişlerdir. Maden-İş ve Bank-Sen delegeleri, bu sendikaların tabanının genel niteliğini de yansıtmamaktadır. Anti-demokratik tüzük oyunlarıyla delege olmuşlardır. Yalnız dikkat edilmesi gereken nokta sadece bu sendikaların delegelerinin anti-demokratik bir şekilde seçilmediğidir. DİSK'e bağlı sendikaların ana tüzükleri demokratik olmaktan uzaktır. Bu nedenle, ne seçilenler, ne de seçenler Türkiye işçi sınıfını temsil ettiklerini iddia edemezler.

"İlerlemecilerin" bu hezimeti esasında revizyonist tezlerin hezimetidir. İlerlemeciler CHP'ye umut bağladılar. Sonuçsuz kaldılar. İşçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesinde sol içindeki tüm diğer çizgilere karşı reformizmi güçlendirmeye çalıştılar. Çok başarılı oldular. Güçlenen reformizm karşısında ezildiler.

Önümüzdeki günler, işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesi ve örgütlenmesi açısından yeni gelişmelere gebedir. DİSK içinde ilerlemecilerin tasfiyesi için mücadele hızlanacaktır. İlerlemecilerin temel dayanağı olan Maden-İş Sendikası içindeki CHP'li unsurlar, Maden-İş yönetiminin değişmesi için çabalayacaklardır. Devrimci işçiler bu çatışmalarda reformistlerin kuyruğuna takılmamalı, bağımsız siyasi tavırlarını sürdürmeli ve her türlü reformist ve revizyonist anlayışı teşhir etmeye devam etmelidirler. Bu dönemde hedefimiz, geniş bir eleştiri özgürlüğünü kabul eden ve sendikal demokrasiyi uygulayan, ekonomik-demokratik mücadelede işçi sınıfının en geniş birliğini sağlama doğrultusunda tasfiyeciliğe karşı çıkan bir DİSK'in yaratılması olmalıdır.

GERİLEYEN "İLERLEMECİLER"İN AHLAKSIZLIĞI

Devrimci Yol, 22 Aralıkta başlayan DİSK Genel Kurulu için iki özel çaba gösterdi. Bir taraftan 8 sayfalık bir DİSK özel sayısı çıkarıldı ve yaygın olarak dağıtıldı, diğer taraftan da genel kurulun bir gün öncesinden itibaren faaliyete başlayan "Devrimci İşçiler İrtibat Bürosu" aracılığıyla gerek genel kurul delegelerine, gerek de delege olmayan işçilere Devrimci Yol'un DİSK konusundaki tavrı aktarılmaya çalışıldı. Devrimci İşçiler İrtibat Bürosunun çalışma yapacağı Cumhuriyet ve Vatan gazetelerinde iki gün ilan edildi ve adres olarak da İstanbul'da Kimsan İş Sendikası verildi. İlânın altında Devrimci Yol amblemi bulunuyordu.

Gazetelerde ilanın çıkmasının ertesi günü, Politika gazetesinde "tırmık" başlığı altında yazılar yazan Aydın Engin soytarısının bir yazısı yayınlandı. Yazıda, Devrimci İşçiler İrtibat Bürosunun bir polis oyunu olduğu ve Kimsan İş Sendikasının da polislerin elinde olduğu ima ediliyordu.

Devrimci Yol, Aydın Engin adlı bab-ı âli soytarısını muhatap kabul etmez. Bu tür ahlaksızlıkları hayatı boyunca her boyaya girmiş çöküntü içindeki bir hasta kafanın ümitsiz çırpınışları olarak değerlendirir.

POLİTİKA'DAN

☆ ☆

Günün en önemli üç konuşmasını sırasıyla, Dev Maden-Sen Sivas Bölge Temsilcisi Hüseyin Nedim Şah Hüseyinoğlu, Maden-İş Genel Başkan Vekillerinden Kemal Daysal ve Gıda-İş Genel Başkan Vekili Demirhan Tuncay yaptılar.

Hüseyinoğlu konuşmasında çalışma raporunun kabul edilip edilmemesinin önemini şöyle belirtti:

"İsteyen kabul etsin, isteyen kabul etmesin. Kamuoyuna, delegasyona, tüm dünyaya açıklanan, bu rapordur! Burjuvazinin korktuğu bu rapordur. Sağcı basını ayağa kaldıran bu rapordur."

☆ ☆

Haberi politika veriyor. Bu yüzden daha önce yayınladığımız bir Özel Sayıda yukardaki şahıs çevresi için yazdıklarımızı vesile ederek "arkadaşlarımızı (DY)'ciler ihbar etti" diye kasaba politikacılığı yapmaya kalkan "KSD" ciler, herhalde yine "arkadaşlarını ihbar ettiğimiz" yaygarasına başvurmaz!

DEVRİMCİ GENÇLER FAŞİZME KARŞI DİRENİYOR

İSTANBUL

6 ARALIK 1977 tarihinde, faşistler genellikle halkın ve devrimcilerin gittiği bir lokale silahlı baskın yaparak, halkı ve devrimcileri döverek yaralamışlardır. Halkın ve devrimcilerin sindirilmesine yönelik bu faşist saldırılar Erenköy'de yeni açılan Büyük Ülkü Derneği'nde yuvalanan faşistlerce düzenlenmektedir. Bu faşist saldırıya gerekli cevap verilmiştir ve mücadele kararlılıkla sürmektedir.

SİNOP

SİNOP'DA HALK FAŞİST SALDIRGANLARIN YUVASINI DAĞITTI

SALDIRGANLIKLARINI artıran faşistler, akşam sinema çıkışında Ülkü Ocakları önünden geçen bir devrimciyi bıçakla yaraladılar. Olayın duyulması üzerine tüm demokratik - yurtsever güçler faşistlerin yuvalandıkları bu yeri dağıttılar. Ertesi gün olay şehirde duyulunca, halkın tepkisi arttı. Korkan faşistler Gerze ve diğer ilçelerden adam getirdiler. Gerze'den gelen bir grup faşist, bir devrimciye saldırıp, bıçakladılar. Olay tüm anti-faşist güçleri bir araya getirdi. Ve halk Ülkü Ocaklarına doğru yürüyüşe geçti. Faşistlerin yuvalandıkları yerler dağıtıldı, camları kırıldı. CHP lokali önünde toplanan halk, "kahrolsun faşistler", "katiller yakalansın", "tek yol devrim" sloganlarını atarak faşist saldırıları protesto etti. Kalabalığın kısa zamanda artmasından telaşa kapılan vali olay yerine geldi. Halk o sırada kararlılığını vurgulayarak, marşlar ve sloganlar söyleyerek dağıldı.

NAZİLLİ

DEVRİMCİLERİN yönetimindeki Nazilli Halk Kültür ve Dayanışma Derneği (HALK-DER) kurulduğundan bu yana örgütlü ve aktif mücadeleyle işçi-köylü-gençlik kesimini bağrında toplamaya başlamış. Nazilli Öğretmen Lisesi'nde faşist işgal kırılmış ve Eğitim Enstitüsündeki sınavlarda faşist tezgâhın işlemesine engel olunmuştur. Diğer okullarda ve fabrikalarda da faşistler tecrit edilmiştir.

HALK-DER'in halkla bütünleşerek sürdürdüğü mücadelesinden tedirgin olan oligarşi dernek üzerindeki baskılarını artırmıştır. Son olarak 28 Kasım 1977 cumartesi gecesi AP ilçe merkezi polis-faşist iş birliği ile bombalanmış ve suç devrimcilerin üzerine yıkılmaya çalışılmıştır. Patlamadan hemen sonra HALK-DER üyeleri evlerinden ve sokaklarından toplanarak emniyete götürülmüştür. Daha sonra HALK-DER basılarak oradaki tüm üyeler göz altına alınmıştır. Emniyette tüm devrimciler dövülerek bombayı attıklarına dair ifade vermeye zorlanmışlardır. Dernek başkanının evi izinsiz olarak basılmış ders kitapları ve mizah dergileri de dahil satışı serbest tüm kitalar alınmış ve yasak kitap işlemi yapılmıştır. Dernek başkanı dövülerek göz altına alınmıştır. Oligarşinin polis-faşist işbirliği ile HALK-DER'i kapatmak için yaptığı provokasyon başarıya ulaşamayacaktır.

ARTVİN

BORÇKA'DA HALK KARAKOLU BASTI

ARTVİN'in Borçka ilçesinde Ticaret Lisesinde ki olaylarda faşist baskılara bir yenisi daha eklendi. 5 aralık günü içlerinde Milli Eğitim Müdürü, Jandarma Üsteğmeni ve kaymakamı da bulunduğu 5 kişi Ticaret Lisesine gelerek, sınıfları gezdiler ve bizzat Milli Eğitim Müdürü talebelere "bu ne biçim talebelik, nerede külhanbey varsa bu okula sığınmış. Siz zannetmeyin ki, bizi yıldırırız. Eğer en ufak bir sürtüşme ya da patırtı-kütürtü çıkarsa okulu kapatır, sizinde ayaklarınızı yerden keser, Rusya'ya sürerim." diyerek tehditler savurdu. Sınıflara girip, tehdit savuran bu faşistlere karşı bir devrimci öğrenci "sizler, bizleri kendi kaderlerimize süren kişilersiniz. Hocamız yok dedik, kitap yok dedik, iyi bir okumamız yok dedik. Söyledik de bok yedik. Sorunlarımızla hiç ilgilenmediniz. Aklınıza geldiğinde birkaç kafadar birleşip, okulu ziyaret ediyormuş gibi gelip, bizleri tehdit ediyorsunuz" diye karşılık verdi. Bunun üzerine, kaymakam bu genci dairesine davet etti ve geldiği zaman da tutuklattı. Polisler devrimci genci karakola götürerek, dövdüler, işkence yaptılar. Olayın duyulmasından sonra, Borçka'daki bütün okulların öğrencileri birleşerek karakolu işgal ettiler. Jandarmaların harekete geçmesi üzerine halk, karakol önünde toplandı. Devrimci bir gencin olayları anlatmasından sonra taşı, sopayı kapan halk karakolu basarak tutuklu genci kurtardı. İşkenceci polisler dövüldüler. Kuvvetlerini alarak giden jandarma üsteğmenine halk "seni savcıya şikayet edeceğiz" dediler. Bu sırada gelen savcı halka "kimi kime şikayet ediyorsunuz, ben de onlardanım" deyince, halktan gerekli dersi aldı. Daha sonra düzenli yürüyüşe geçen halk şehirde marşlar söyleyerek sloganlar atarak gösteri yaptı.

ARHAVİ'DE FAŞİSTLERİN OYUNU ORTAYA ÇIKTI

İLÇE merkezindeki MHP binasında dinamit patlamasından sonra bir devrimci tutuklandı.

Dinamiti atmadığı halde faşist savcı ve vali suçu devrimcilerin üzerine yıkmaya çalıştı. Halbûki MHP'li komandolar kendi binalarına dinamit atıp şimşekleri devrimcilerin üzerine çekerek baskılarını artırmak istediler. Fakat devrimcilerin uyanıklığı ve olayları iyi değerlendirmelerinin sonucu gerçekler ortaya çıktı. Faşistlerin oyunu teşhir edildi. Fakat faşist savcı ve vali gerçekleri görmezlikten gelip tutukladıkları devrimciyi bırakmadılar.

İZMİR

27 demokratik kitle örgütünün oluşturduğu EYLEM BİRLİĞİ platformunun bir çalışması olarak 24 Aralık 1977 günü İzmir'de binlerce kişinin faşizme karşı tek vücut halinde haykırdığı "İşsizliği, Hayat Pahalılığını ve Faşist Baskıları Protesto Mitingi ve Yürüyüşü" yapıldı.

Türkiye'nin bir çok bölgesinde olduğu gibi miting çalışmaları İzmir'de de Devrimci Gençlik'in omuzlarındaydı. İlerlemeciler ve ÇKP revizyonizminin izleyicilerinin katılmamasına rağmen, Devrimciler, İzmir içinde ve civar illerde afişleme, bildiri dağıtma, yazılama v.b. araçları yaygın ve etkin bir biçimde kullanarak mitinge 5 bine yakın bir kitlenin katılmasını sağlamışlardır.

Siyasetlerin yürüyüş sırasında kendi sloganlarını da attığı, ama daha çok ortak sloganların haykırıldığı miting ve yürüyüş son derece disiplinli bir biçimde geçmiş ve 27 DKÖ adına TMMOB ve TÖB-DER başkanlarının İzmir platformu adına TÜTED ve EGE-DEV-GENÇ başkanlarının faşizmi teşhir eden ve kitleleri faşizme karşı mücadeleye çağıran konuşmalarıyla son bulmuştur.

ZONGULDAK

AKADEMİNİN açıldığı günlerde faşist saldırılar yoğunlaşmıştı. Fakat devrimcilerin öğrenci kitlesiyle kaynaşıp, aktif savunmayı yükseltmeleri, faşist saldırıları püskürttü. Bugün faşistler artık okula giremez duruma gelmişler ve faşist demagojiye kanan birçok öğrenci de faşist safları terketmişlerdir. Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisindeki mücadele, aynı zamanda yanlış siyasetleri de teşhir etmiştir. Okulun açıldığı günlerde Halkın Yolu grubu tarafından önerilen anti-revizyonist birlik anlayışının ve faşistlerin okula alınmaları yolundaki görüşler faşist saldırılar karşısında ifşa etmiştir. Devrimci mücadele anlayışının doğruluğu hayat tarafından gösterilmiştir. Bu gelişmeler, polisin baskıyı artırmasına yolaçmasına rağmen mücadele gelişmektedir.

FATSA LİSESİ FAŞİSTLEŞTİRİLEMEZ

YENİ öğrenim yılının başlamasıyla birlikte, Fatsa Lisesi'ndeki devrimci öğrenciler üzerine polis-faşist-idare işbirliğiyle saldırılar yoğunlaştırılmıştır. Bunun üzerine devrimcilerin okula toplu halde gidip gelmeleri, faşist müdür ve köpeklerini çıldırtmıştır. Başlarında müdür olduğu halde faşistler sopa, zincir ve bıçaklarla sınıflara saldırmışlar, dersteki birçok devrimciyi yaralamışlardır. Saldırıya karşı direnişe geçen devrimciler, faşistleri dağıtmışlar ve sıkıştırmışlardır. Olay üzerine okula gelen polis ve jandarma faşistleri kurtarmıştır. Toplu halde bahçeye inen öğrenciler "Gerici eğitime son", "Faşistler gidecek eğitim sürecek", "Faşist müdür istifa", "Kahrolsun Faşizm", "Yaşasın demokratik eğitim" sloganlarıyla yürüyüşe geçtiler. Halkın da katıldığı yürüyüş, faşizme karşı görkemli bir gösteriye dönüştü. Bu kararlı mücadele karşısında faşist müdür ve faşistler başka okullara nakillerini yaptırdılar.

Mücadelelerini her geçen gün yükselten Fatsa'lı öğrenciler, Danıştay'ın okutulmaması için karar aldığı ahlâk kitaplarının faşist niteliğini halka açıklayarak tüm ahlâk kitaplarını şehir meydanında yaktılar.

Saat 2'ye doğru meydana gelen öğrenciler adına bir kişi kısaca kitapların muhtevasını açıklamış ve "Bizler devrimci öğrenciler olarak anamıza, babamıza, işçiye, köylüye şerefsiz diyen bir avuç satılmış parababalarını-toprak ağalarını-tefeci-tüccarları şerefli gören gerici faşist kitapları okumamaya kararlıyız. Faşizme, faşistlere karşı halkımızın yanında olmaya kararlıyız" dedi. Konuşmadan sonra ahlâk kitapları yakıldı. Aynı gün Giresun ve Çarşamba Lisesi öğrencileri de ahlâk kitaplarını yakarak faşist eğitimi protesto ettiler.

DEVRİMCİ arkadaşımız Kutsiye Bozoklar'a yardım edelim

12 Mart faşizminin açık saldırganlığı döneminde sürdürdüğü devrimci mücadele sırasında, oligarşinin faşist güçleri tarafından vurulan Kutsiye Bozoklar aldığı kurşun yarasının bir sonucu olarak felç olmuştu. Felç durumu halen süren Kutsiye Bozoklar, bu güç koşulların altında yaşamını ve mücadelesini sürdürmeye çalışıyor.

Kutsiye Bozoklar'ın ihtiyacı olan, ve felçli kişiler için özel olarak imal edilen bir arabanın temin edilmesi için Halkın Birliği tarafından açılan bir yardım kampanyasından yeterli miktarın sağlanamadığını öğrendik.

Devrimci arkadaşımızın ihtiyacı olduğu arabayı alabilmesi için, talebimiz üzerine kendi adına açtırdığımız (aşağıdaki) hesap numarasına yardım edelim.

Yurt dışındaki arkadaşlarımızın sözkonusu araçların temin edilebilmesi için bilgi de edinerek bize göndermelerini istiyoruz.

Yardımlarınızı aşağıdaki banka hesabına gönderebilirsiniz.

KUTSİYE BOZOKLAR T.C. Ziraat Bankası Nişantaşı Şubesi Hesap No 4774

---

500 Türkiyeli işçi ve öğrenci yürüyüş yaptı

KÖLN-ALMANYA

3 ARALIK 1977 günü Almanya'da bulunan Türkiye'li işçi ve öğrenciler Köln şehrinde 500 kişinin katıldığı bir yürüyüş ve miting yaptılar. Yürüyüs gününe kadar 10 bine yakın bildiri dağıtıldı. İşçilerin yoğun olduğu bölgelerde afişleme yapıldı. Yürüyüş boyunca sık sık "Kahrolsun Faşizm, İktidarda Bir Avuç Zorba Oligarşi, Halklara Özgürlük, Tek Yol Devrim, Bağımsız Türkiye, Zam Zulüm İşkence İste Faşizm" sloganları atıldı. İşçiler üzerindeki faşist baskıların kınandığı mitinge 4 bin dolayında Almanca-Türkce basılı Yeraltı Maden-İş bildirisi dağıtıldı...

FAŞİZ
FAŞİZMİ
MÜCADELE

(I)

Faşizm konusundaki tartışma **somut** olmalıdır. Bunu sürekli olarak vurguluyoruz. Vurgulamaya da devam edeceğiz. Zira faşizme karşı mücadele konusunda başarıya ulaşabilmemiz, öncelikle, bu konudaki gevezeliklerin üstesinden gelebilmemize bağlıdır. Dimitrov, Almanya'da faşizmin başarıya ulaşmasının nedenlerini incelerken (1) "Genel olarak faşizmin niteliği gibi kısır tartışmalara" yer verilmiş olmasını da vurguluyordu. Ülkemizde ise sadece bu konuda değil **her** konuda marksizmin genel doğruları çerçevesi içindeki soyut tartışmaları sürdürmek bir gelenek halindedir. Klasiklerden yapılan yerli yersiz alıntılar "ulema" larımızın "derin bilginliğini" kanıtlar. Böyle bir yöntemle ciltler dolusu tefrikalar içinde somuta ilişkin 5 kuruşluk bir şeyin söylenmemesi bir yana, marksist teori de anlamsız ve karmakarışık bir lâf yığınağı haline getirilir. **Ezbercilik**, daima marksizm dışı bir düşünce eğiliminin belirtisidir. **Aktarmacılık**, bütün "ortodoks" ve "marksizm uleması" görünüşüne, "bilimsellik" süsüne rağmen eklektik, ilkesiz ve içi boş bir "devrimci yaygaracılığa" tekabül eder.

Bu, ülkemizdeki faşizm tartışmalarında da çok açık olarak gözlenir. Somut siyasi pratiğe yönelik olmayan, kavramlar üzerindeki soyut tartışmaları gündemde tutmaya çalışanlar, ülkemizdeki anti-faşist mücadele konusundaki sakat, teslimiyetçi ve pasifist görüşlere hizmet etmekten ve onların safında yer almaktan başka birşey yapmamışlardır.

Ülkemiz solunda, özellikle 12 Mart dönemi sonrasında, "faşizmin ekmeğine yağ süren" gerici ve teslimiyetçi düşünceler yaygınlık kazanmıştır. "Bir askeri müdahaleyi önleme, ona bahane olmama" gerekçesiyle faşizme teslimiyet savunula gelmiştir. Faşistler (faşizme muhtaç olduğu kitle temeli oluşturma amacıyla) saldırmışlar, ülkemizin tüm revizyonistleri, sosyal demokratları v.b. hep bir ağızdan aynı nakaratı tekrarlamışlardır. Aman, dikkatli olalım, maksatları olay çıkarmak ve sıkı yönetime (faşizme!) bahane yaratmaktır. Oyuna gelmeyelim. Onlara aynı şekilde cevap vermeyelim. Okullara saldırıyorlarsa okullar kapatılsın. Fabrikalara saldırılıyorsa sesimizi keselim. Varsın okullar, fabrikalar faşistlerin denetimine geçsin! Yeter ki "demokrasi" (!) elden gitmesin!

Faşizme karşı mücadele konusunda söylenen ve yazılanların doğruluğunun temel ölçütü bu konuda ne söylenildiğine bağlıdır. Eğer bu sakat ve çarpık kafalar, devrimcilerin kendilerine karşı yürüttüğü tüm mücadeleye ve sosyal pratiğin hergün yeniden kanıtladığı gerçeklere rağmen halen ve bir ölçüde de olsa savunulabiliyorsa bunda, genel kavramlar üzerine tefrikalar yayınlayanların paha biçilmez katkıları vardır.

Faşizme karşı mücadele konusunda olumlu bir adım atabilmek için şüphesiz önce bu çember kırılmalıdır. Bu medrese kafasını aşabildiğimiz ve faşizme karşı mücadele konusundaki tartışmalarımızı somuta indirgeyebildiğimiz oranda doğru bir şeyler yapabiliriz. Bunun için de faşizm ve faşizme karşı mücadele konusundaki tartışmanın mutlaka **somuta** indirgenmesi, somut üzerinde olması gerekir. Bu anti-faşist mücadele konusunda **somut hedeflerin, somut bir programın mücadele metotlarının ve ittifaklar siyasetinin tespit edilmesi demektir.**

Faşizme karşı mücadelenin zafere ulaşabilmesi, bu konudaki doğru görüşlerin kavranabilmesine, doğru bir mücadele çizgisinin hakim kılınabilmesine ve hayata geçirilebilmesine bağlıdır. Bu yazımızda bu konunun belli başlı sorunlarına değinecek ve görüşlerimizi özetleyeceğiz.(2)

(II)

Burjuva sınıf egemenliğinin bir biçimi olarak faşizm I. emperyalist paylaşım savaşı sonrası koşullarında ortaya çıktı. Savaş sonrasında, derinleşen ekonomik-sosyal ve siyasal krizin etkisiyle proleter devrimlerinin (Ekim devrimi ile somutlaşan) tehdidi karşısında ve artık burjuva demokrasisi yöntemleri ile egemenliğini sürdüremez bir hale gelince, burjuvazi faşizme baş vurmak zorunda kalmıştır. İlk kez İtalya ve Almanya'da gözlemlenen bu gelişme, gerçekte, emperyalizmin tekelci karekteri ile birlikte ortaya çıkan bir eğilimin gerçekleşmesinden başka bir şey değildir. (Tekelci) burjuvazinin bu yönetim biçimi, açık (doğrudan) bir diktatörlük şeklinde ortaya çıkmış, baskıcı (terörist) bir yönteme dayanmıştır. Bu şekilde, faşizm, burjuva egemenliğinin tüm biçimlerinden farklı bir yönetim biçimi (devlet biçimi) olarak ortaya çıkmıştır. Lenin, burjuvazinin farklı yönetim sistemlerini, egemenliğini sürdürmek için baş vurduğu yöntemleri incelerken, burjuva egemenliğinin farklı biçimlerinin incelenmesinde yardımcı olabilecek şekilde şöyle demekteydi:

"...Gerçekte, her ülkede burjuvazi kaçınılmaz olarak iki yönetim sistemini, kendi çıkarları için savaşmak ve kendi hakimiyetini sağlamak için iki metodu kullanır; ve bu metodlar bazen birbirini izler ve bazen değişik bileşimlerde içiçe geçerler. Bunlardan birincisi zor metodudur /b a s k ı c ı metoddur/; işçi hareketine taviz vermeyi tümüyle reddeden metoddur, bütün eski ve modası geçmiş kurumları destekleyen metoddur, reformları uzlaşmaz biçimde reddeden metoddur. Böylesi, tutucu bir siyasetin niteliğidir. Batı Avrupa'da bu tutucu siyaset gittikçe azalan bir şekilde toprak sahibi sınıfların bir siyaseti olurken, gittikçe artan bir şekilde genel olarak burjuvazinin siyasetinin çeşitlerinden biri olmaktadır. İkincisi "liberalizm" metodudur; siyasi hakların gelişmesine doğru, reformlara tavizlere v.b. doğru adımlar metodudur. Burjuvazi bir metoddan diğerine bireylerin kötü niyeti yüzünden ve geçici olarak değil, temel olarak kendi durumunun çelişkili niteliğinden dolayı geçer." (3)

Burjuva demokrasisi ve faşizm burjuva egemenliğinin (diktatörlüğünün) kapitalizmin farklı dönemlerine tekabül eden iki biçimidir.

Burjuva demokrasisi, **tarinsel olarak**, kapitalizmin serbest rekabetçi dönemine has bir üst yapı biçimi olarak ortaya çıkmıştır ve kendinden önceki tüm yönetim biçimlerinden farklı olarak herkesin "eşitliğinin" ve "özgürlüğünün" **resmen** kabul edildiği bir yönetim biçimidir. "Burjuva demokrasisinin biçimsel 'özgürlüğü' ve 'eşitliği' , mal değişiminin biçimsel eşitlik ve özgürlüğünün siyasi kurumlar düzeyinde yansımasıdır." (4)

Faşizm ise emperyalizmin ekonomik özelliklerinin bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Serbest rekabetin yerini **tekel**'in aldığı emperyalizm, bu ekonomik özüne uygun olarak siyasi demokrasi'yi reddetme, ortadan kaldırma eğilimini yaratmıştır. Ekonomik tekel, siyasi tekel eğilimini yaratmıştır. Faşizmin kökeni bu nedenle, emperyalizmin ekonomik (tekelci) özelliğinde yatar. Tekelci kapitalizmin (Hilferding'in ünlü paragrafında işaret ettiği) bu siyasi gericiliği en tam bir şekilde faşizmde gerçekleşmiştir. Tekelci burjuvazi bu egemenlik biçimi ile diktatörlüğünü doğrudan (açık) bir şekile dönüştürmüştür.

Komintern'in 1928 programında faşizm konusunda şu görüşler yer alıyordu:

"Emperyalizm çağında sınıf mücadelesinin keskinleşmesi, sınıf mücadelesi etkenlerinin -özellikle emperyalist dünya savaşından sonra- yaygınlaşması, parlamenterizmin iflasına yol açmıştır. Bunun sonucunda "yeni" yönetim yöntemleri ve biçimleri (.....) ortaya çıkmıştır. Belli tarihi koşullarda, burjuva emperyalist gericiliğin bu saldırı süreci **faşizm** biçimini alır (....) büyük sermayenin terörcü diktatörlüğü (dür)" (5)

(III)

Faşizm konusunda, faşizmin tanımlanması ve burjuva demokrasisi ile kıyaslanması konusunda, marksist devlet ve demokrasi teorisi çerçevesi içerisinde "tartışma" ve "eleştiri" ler ortaya konmuştur. Bu tür tartışmalar üzerinde, başta belirtmeye çalıştığımız nedenlerle uzun boylu durmadık ve bu konudaki tartışmaları sınırlamaya çalıştık. Esasen bu konudaki bir-iki yazımız ve (özellikle az sayıda basılan) bir makale ileri sürülen iddiaların arkasındaki **"sefaleti"** ortaya koymaya yetmiştir. Ancak, herşeye rağmen ülkemiz solunda genellikle ideolojik seviyenin düşük olması nedeniyle, kelime oyunları ve demagojik ifadelerle bir kafa karışıklığı üretme ve **bir oranda** da olsa başarılı olabilenlerin var olduğunu söylemek mümkündür. Bu nedenle bu çerçeve içerisindeki bazı tartışma noktalarına kısaca değineceğiz.

1) Lenin (daha önce Hilferding tarafından belirtildiği gibi) emperyalizmin siyasi gericiliğe, demokrasinin ise serbest rekabetçiliğe tekabül ettiğini belirtmişti. Buradan hareketle emperyalist çağda burjuva demokrasisinden bahsedilemeyeceği ileri sürülebilir mi? Lenin Emperyalizm kitabında "Tekeller, oligarşi, özgürlük eğilimi yerine hakimiyet eğilimi (.....) bütün bunlar emperyalizme, onu asalak ve çürümüş bir kapitalizm haline getiren ayırıcı özellikler kazandırmıştır." (6) diyordu. Bu ve buna benzer ifadelerden kalkılarak emperyalist dönemde burjuva demokrasisinden bahsedilemeyeceği, bunun yerini "oligarşik devlet" biçiminin aldığı ileri sürülmüştür. KSD Lenin'in yukardaki ifadesindeki **oligarşi** kelimesini **devlet biçimi** olarak kullandığını (!) "kanıtlamaya" ve bu fikri Lenin'den desteklemeye çalışarak savunuyor.

Bu konuda ileri sürülen görüşlerin marksist teori ile, marksist devlet ve demokrasi teorisi ile hiçbir ilgisi yoktur.

Burjuva demokrasisi, kapitalizm açısından normal (ona uygun) bir üst yapı iken, emperyalizmin tekelci ekonomik karakterine uygun olarak taşıdığı siyasi tekel eğilimi, siyasi gericilik nedeniyle normal bir üst yapı, ona uygun bir politik biçim olmaktan çıkmıştır. Bu, emperyalizmin ekonomik özelliğine uygun siyasi **eğiliminin** siyasi gericilik olması demektir. Emperyalizmin gerici siyasi karakterini vurgulayan ifadeleri, genel olarak burjuva demokrasisinin ortadan kalktığı şeklinde anlamak kaba bir **ekonomist** mantığa ait olabilir. Emperyalizm döneminde burjuva demokrasisinin ortadan kalktığı bir çok durumdan söz edilebilir. Özellikle kriz dönemlerinde bunun bir çok örneği gözlenmiştir. Faşizm, bu eğilimin en özgül gerçekleşme biçimidir. Ama, emperyalist çağda burjuva demokrasisinin **bütün olarak** ortadan kalktığının söylenmesi saçmadır. Bu düşünce tarzı, söylediğimiz gibi alt yapı ile üst yapı, ekonomi ile politika arasındaki (devlet, örgütlendirilmiş politik üst yapıdır) ilişkisinin **ekonomist** bir tarzda kavranılmasından doğmaktadır. Marksizm, alt yapı ile üst yapıyı, ekonomi ile politikayı, devleti ve sınıfları birbirinden ayıran burjuva ideolojilerine karşı, üst yapının son tahlilde ekonomik alt yapı tarafından belirlendiğini kabul eder. Ama bu genel olarak üst yapının, özel olarak da politi-

ZM ve E KARŞI E SORUNU

kanın ve devletin, ekonomik ilişkilerin basit bir yansısı olarak ele alınması şeklinde kavranamaz. Ekonomi ile politikanın bu şekildeki basit (bire bir) tekabüliyeti marksizmin reddettiği kaba materyalist ekonomist bir düşünce tarzıdır. Marksizmde üst yapının göreli özerkliğini kavramamak, kaçınılmaz olarak kaba materyalizme varır. Lenin, emperyalizmin ekonomik eğilimlerini, haklara (ve demokrasiye!) uygulamaya kalkan Kievsky'ye karşı şöyle diyordu:

"Biz ekonomik etkenin ağır bastığını -çok doğru olarak- kabul ediyoruz, fakat bunu à la Kievsky yorumlamak marksizmin bir karikatürünü yapmaktır. (.....) esastaki tecanüsüne rağmen, gelişmiş emperyalist ülkelerin -Amerika, İngiltere, Fransa, Almanya- siyasi biçimleri arasında daha da büyük farklılık vardır. Aynı çeşitlilik kendini, insanlığın bugününün emperyalizminden yarının sosyalist devrimine izleyeceği yolda da gösterecektir..." (7)

Emperyalizm döneminde, burjuva demokrasisinin ortadan kalktığını savunan KSD , şu Kievsky alıntısı sefaletine niçin düşmüştür? Bu kuşkusuz rastlantısal bir hata değildir. Hatırlanacağı üzere söz konusu alıntıda Kievsky'nin mantığını Lenin şöyle özetlemekteydi: ".....emperyalist savaş bütün demokrasinin alevlenen şiddetidir. Geri monarşilerde ya da ilerici cumhuriyetlerde -bundan dolayı "haklar" dan (yani demokrasiden!) bahsedilemez..." (8)

KSD, bu paragraftaki **mantığın** Lenin'e ait olduğunu savunuyor. (Hâlâ savunuyor!) Oysa Lenin Kievsky'ye karşı tartışmalarında, sadece **bu** ekonomist mantığın sakatlığını açıklamaya, "haklardan (yani demokrasiden!) bahsetmeksizin" (onu savunmaksızın) sosyalist olunamayacağını anlatmaya çalışmıştır. Oysa bu mantık KSD'nin emperyalizmin ekonomik özelliklerinden doğan siyasi gericiliğe olan eğiliminden kalkıp burjuva demokrasisinin **artık** ortadan kalktığı sonucunu çıkaran ekonomist mantığa tam da denk düşüyordu. Lenin, bu mantıkla "kendi kaderini tayin hakkına karşı çıkan Kievsky'ye **emperyalist ekonomist** diyordu, ortaya çıkardığı teoriye de "marksizmin bir karikatürü", ama KSD, Kievsky kadar da tutarlı değildir ve haklardan, (yani demokrasiden!) bahsedilebilir, diyor. Haklar elde edilebilir, çünkü "emperyalizm hakları inkâr etmez" diyor ! Emperyalizm sadece **bütün** demokrasiyi inkâr eder diyor, diyor. Sınırsız bir saçmalık! Ya da ekonomizmin bir karikatürü.

"Genelinde demokrasiyi 'inkâr' eden emperyalizm, ulusal meselede de (altını çizen Lenin) demokrasiyi 'inkâr' eder; demokrasiyi yıkmaya kalkar. Emperyalizm altında demokrasinin elde edilmesi, bir cumhuriyetin, bir milisin ve memurların halk tarafından seçilmesinin v.s. elde edilmesiyle aynı anlamda ve aynı derecede (tekel öncesi kapitalizmle kıyaslandığında) **daha zordur** (abç) (9) " (Lenin).

Artık, bu konuyu burada daha fazla uzatmanın gereği yoktur!

2) Demokrasi **de** bir devlet biçimidir. Burjuva demokrasisinde burjuvazinin bütünü açısından demokrasiden söz edilebilir. Oysa emperyalizmde devlet oligarşinin eline geçmiştir. Oligarşi devlet yönetimini (iktidarını) eline geçirmiştir. **O halde,** 'emperyalist' dönemde demokrasinin sınırı oligarşiye kadar daraldığı için burjuva demokratik devlet biçiminin yerine **oligarşik devlet biçimi** almıştır' denebilirmi? Böyle bir yaklaşım da yine aynı şekilde marksist demokrasi teorisinin tek yanı ele alınışından ileri gelen bir yanlıştır. Burjuva demokrasisi burjuvazinin bütünü açısından gerçek (tam) bir demokrasidir. Ama burjuva demokrasilerini karakterize eden şey, onda demokrasinin burjuvazinin bütünü açısından geçerli olup olmaması değildir. "Demokrasi sorununun marksist çözümü" diyordu Lenin "Proletaryanın burjuvaziye karşı sınıf mücadelesinde onun yıkımını sağlamak ve zaferini getirmek amacıyla **bütün** demokratik kanun ve mevzilerden yararlanması içindir." (10) Burjuva demokrasisi kendinden önceki tüm devlet biçimlerinden ayrı olarak herkesi resmen "eşit" ve "özgür" saymakla, herkese devletin yönetimine katılma hakkını tanır **görünmekle** sınıf mücadelesinin daha açık yürütülebileceği, "daha az baskıcı" bir yönetim olmasıyla karakterize edilir. Onu bir devlet biçimi olarak diğer biçimlerden ayıran temel özellik budur. Devlet biçimlerini birbirinden ayıran kriter olarak onun sınıfsal içeriğini ön plana sürmek, bu temel ayrım çizgisini, yönetim metotlarını dışta bırakmak demektir. Ki bu, sonuçta **bu bakımdan** son derece farklı ülkelerin yönetim biçimlerinin aynı olduğunu ileriye sürmeye götürecek bir karışıklık yaratmaktan başka bir şeye yaramaz.

Emperyalizm döneminde devletin sınıfsal içeriğinde tekeller yönünde bir daralma olmuştur. Bu değişimle birlikte emperyalizm bir şiddet, gericilik ve hakimiyet **eğilimi** de yaratmıştır. Emperyalizm artık demokrasiyi istemez hale gelmiştir. Ama parlamenter burjuva demokrasisi büyük burjuvazi açısından da geçerliliğini tümüyle yitirmiştir, denemez. Zira burjuva demokrasisi büyük burjuvazinin de ezilenleri en iyi aldatabileceği, diktatörlüğünü gizleyebileceği ve kendisi için en az "maliyetli" bir yönetim şeklidir. Üstelik işçi sınıfının bu uğurda uzun ve kararlı bir mücadele yürüttüğü durumlarda istediği zaman ortadan kaldırılamaz da. Büyük burjuvazi egemenliğini bu "tavizci" yönetimle sürdüremez bir konuma düşeceği durumlar olmadığı sürece terketmez. Emperyalizm çağında birçok nedenle, sık sık bu konuma düşen, egemenliğini "eski parlamenter burjuva yöntemleri ile sürdüremez duruma düşen' burjuvazi, taşıdığı "hakimiyet" "şiddet" ve "gericilik" eğilimini açığa çıkarır. İktidarının dolaylı sürdürülüş yöntemini terkederek bu eğilimlerinin gerçekleştiği özgün bir biçim olan FAŞİZM'e sarılmak zorunda kalır.

Buna karşılık, emperyalizm çağında demokrasinin sınırı oligarşiye kadar daralmıştır diyerek, emperyalizmin taşıdığı "hakimiyet" "şiddet" "gericilik" "oligarşi" **eğilimini** ileri sürerek burjuva demokrasisinin genel olarak emperyalist çağda geçersizliğini ileri sürmek, yerine oligarşik devlet biçiminin geçtiği şeklinde orjinal icatlarda bulunmaya çalışmak, marksist demokrasi ve devlet teorisini şekilsizleştiren bir şaşkınlıktan başka bir şey değildir.

(IV)

Faşizmin farklı biçimlerinden söz edilebilir mi? Dimitrov "Lenin bizi 'kalıplaşmış yöntemlere, mekanik genelleştirmelere, taktik kuralların, mücadele kurallarının aynı tutulmasına' karşı kesin olarak uyarmıştı" diyordu!(11)"Faşizmin hiç bir genel tarifi -doğru olsa bile- değişik aşamalardaki bütün ülkelerde gelişiminin ve faşist diktatörlüklerin çeşitli biçimlerinin özel niteliklerinin incelenmesi gereğini ortadan kaldırmaz." (12)

Mekanik genelleştirmelere saplanıp kalanlar, soyut tanımlar çevresinden ayrılamazlar ve marksist teoriyi bir bilgiçlik oyunu haline çevirirler. Dimitrov bunları "alay konusu haline getirmesini bilmeliyiz" diyordu. Ama sorun, sadece bilgiçlik göstericilerinin alay konusu konumunu açığa çıkarmak olarak görülmemelidir.

Bizim açımızdan daha da önemlisi, böyle bir mekanik genelleştirme eğiliminin faşizme karşı mücadelede yarattığı büyük handikaplardır. Faşizm, böyle bir yaklaşımla kapitalist Avrupa ülkelerinde ortaya çıkan klasik biçimleriyle özdeşleştirilir. Ülkemizin özellikleri tümüyle gözardı edilir. Faşizme karşı mücadele konusunda başka ülkelerde önerilen ya da uygulanılan yollar, aynen bizde de geçerli hale getirilir. İşte bu yüzden yukardaki hatalı eğilim, çizdiği kaba tarihsel paralelliklerle faşizme karşı mücadele görevlerimizi tehlikeli bir şekilde saptıran bir niteliğe bürünmektedir. Kapitalist Avrupa ülkeleri, burjuva demokratik devrimini tamamlamış ülkeler için önerilen mücadele biçimlerinin, mücadele deneylerinin, farklı durumlar için aynen aktarılması büyük hatalara yol açmaktadır.

Dimitrov'un şu sözleri bu bakımdan zengin bir anlamla yüklüdür.

"....Sömürge ve yarı sömürge ülkelerde de bazı faşist gruplar gelişmektedir. Fakat şüphesiz Almanya İtalya ve diğer kapitalist ülkelerde görmeye alışık olduğumuz faşizm cinsinden değildir buralardaki faşizm. Burada özel ekonomik, politik ve tarihsel şartları incelemeli ve dikkate almalıyız. Ayrıca bütün bunlara bağlı olarak da faşizm kendine özgü biçimler almaktadır ve almaya devam edecektir.

"Düşünce tembelliği içindeki bazı arkadaşlar, gerçek hayat fenomenlerine **somut** olarak yaklaşamamakta, gerçek durumun ve sınıf güçleri arasındaki ilişkinin dikkatli ve **somut** bir incelemesi yerine genel, yüzeyde **formüller** getirmektedirler. Bunlar bize yanılmaz bir amaçla ateş eden keskin nişancıları değil, ya çok yükseğe, ya çok aşağıya, ya çok yukarı, ya da çok uzağa ateş ederek her zaman hedefi **şaşıran** 'yaman' silahşörleri hatırlatmaktadırlar." (13)

Evet, bizde her zaman hedefi şaşıran yaman silahşörden çok ne var ki.

Sömürge ve yarı sömürge ülkelerde faşizm ve faşizme karşı mücadele özgül koşulları çerçevesi içinde incelenmelidir. Bu yapılmadan buralarda faşizme karşı mücadele görevlerinin başarıya ulaşması olanaklı olamaz.

Bu konuyu gelecek sayımızda incelemeye devam edeceğiz. Türkiye'de, faşizm ve faşizme karşı mücadele konusundaki görüşlerimizi (bir bakıma yeniden) ortaya koyacağız.

DİPNOTLAR

1. G.Dimitrov F.K.B. Cephe (Ser Y.) S. 76
2. Faşizm ve faşizme karşı mücadele konusundaki tüm sorunlara ilişkin görüşlerimizi geniş-çe bir şekilde ortaya koyacağımız bir broşürü önümüzdeki günlerde hazırlamaya çalışacağız.
3. Lenin, Coll. Works C.16, s. 350, Revizyonizm Üzerine Sh. 77-78
4. Devlet Kuramı, Teori Y. s.90
5. Komünist Enternasyonal Prog. Aydınlık Yayınları s.33 vd.
6. Emperyalizm, (Sol Yayınları) s.155
7. Marksizmin Bir Karikatürü ve Emperyalist Ekonomizm, (H.Y. Yayınları) s.63
8. KSD, .5
9. Lenin, a.g.e. s.27
10. a.g.e.
11. G.Dimitrov Faşizme karşı Birlik Cephe (May Yayınları), s. 128
12. Aynı yer.
13. Aynı yer, s. 13

FAŞİST ZULME VE PAHALILIĞA KARŞI DİRENİŞ KAMPANYASI DEĞERLENDİRME ÇALIŞMALARI

Devrimci Yol'un açtığı Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyasının değerlendirmelerinin ülke çapında yapılacağını geçen sayımızda belirtmiştik. Şimdi, ülkemizin her tarafındaki Devrimci Yol taraftarları Kampanya çalışmalarını değerlendiriyorlar. Geçen sayıda da söylediğimiz gibi bu değerlendirmeyi kendi eksikliklerimizin tespit edilebilmesine yarayacak bir çalışma olarak kavrıyoruz.

Kendi çalışmalarımızı, örgütsel, teorik ve siyasi eksikliklerimizi kavrama ve giderme yolunda bir çalışma olarak kavrıyoruz. Devrimci Yol, Kampanya boyunca, Kampanya hedeflerine yönelik bir yayın politikası izlemeye çalıştı. Kampanya haberlerine ağırlıklı olarak yer verdi. Şimdi de tartışma ve değerlendirme çalışmalarımıza yönelik bir yayın politikası sürdüreceğiz. Devrimci Yol taraftarlarının değerlendirme ve görüşlerini mümkün olduğu genişlikte yayınlamaya çalışacağız. Bir bölgedeki mücadele derslerinin bütün bir Devrimci Hareketimize mal edilmesi, bir bölgedeki eleştirilerden ulaştığımız doğru görüşlerin, hareketimizin bütün unsurlarının kavranması bu yolla olanaklı olacaktır. Yine bu değerlendirme çalışmalarımız sırasında, ona paralel bir şekilde bir teorik tartışma ve eğitim kampanyasını da sürdüreceğiz. Devrimci Yol bu konuda da bu tartışma ve çalışmalara yardımcı olacak bir şekilde yayın çalışmalarını sürdürmeye çalışacaktır.

Bu sayımızda, ülkemizin değişik bölgelerindeki Devrimci Yol taraftarlarının değerlendirme ve görüşlerinin bir bölümünü yayınlıyoruz.

DEVRİMCİ YOL

Devrimci Yol taraftarlarının kampanya değerlendirme çalışmaları

TUNCELİ

"Devrimci Yol adayı 25 oy farkla seçimi kaybetmiştir... Seçimler döneminde Devrimci Yol saflarında mücadeleye katılanların, politik ideolojik olarak kazanılması, var olan ve yaratılan kitle bağlarımızın geliştirilmesi ve Devrimci Yol'un kadrolaşmasının güçlendirilmesine çalışılması yanında, CHP'nin burjuva politikası ile oportünizmin teşhirini sürdürmek görevimizdir..."

1. Yaşamakta olduğumuz, devrimci hareketin partileşme sürecinde, halk yığınları arasında yapılan geniş kitle çalışması içinde hareketimizin kadrolaşma sorununa yardımcı olmak. Kitlelerle olan bağlarımızı pekiştirmek.

2. Demokratik halk iktidarının program taleplerini kitlelere benimsetmek ve diğer tüm gerici güçlerin özellikle, ilimiz örgütünde CHP'nin burjuva programlarını teşhir etmek. Devrimcilerin seçimlere bakışı ile, diğer burjuva güçlerin seçimlere bakışı arasındaki ayrımı halka kavratmak.

3. Faşist demagojiyi halka teşhir etmek. Seçim mücadelesini anti-faşist mücadelenin bir parçası olarak kavramak ve bu doğrultuda anti-faşist cepheleşme hareketine hizmet etmek.

4. Belediyeyi gerici işgalden kurtararak, halkın demokratik muhalefetinin örgütleneceği alanlardan birisi haline getirmek. (Ancak, bu düzen sınırları içinde belediyelerin devlet çarkına özünde bağlı olan ve siyasal iktidarın baskısı ve denetimi altındaki kuruluşlar olduğunu, bu nedenle esas olanın devrimci mücadelenin yükseltilmesi olduğunu, belediye yönetimleri için verilecek mücadelenin buna bağımlı reformlar uğruna bir mücadele olduğu ve bundan yararlanmak gerektiği unutulmamalıdır.)

5. İlimiz örgütünde güçlü olarak yaşatılan halk arasında suni kamplaşmalara yol açan "aşiretçilik" şeklindeki feodal gericilikle mücadele etmek. (özellikle her seçim döneminde, gerici güçler tarafından "aşiretçilik" denen feodal gericilik körüklenmektedir.) Kitlelerin sınıfsal çıkarları doğrultusunda yaratacakları kamplaşmaları, aşiretçi kamplaşmayı çözerek gerçekleştirmek.

6. Özgül olarak bu seçim mücadelesi döneminde de, kitleler içinde ideolojik çalışma yaparak, oportünist-revizyonist politikaların kitleler üzerindeki etkilerini kırmak, sol hareket saflarındaki sapmaları teşhir etmek, kitleleri ideolojik-politik olarak kazanmak.

SEÇİM ÖNCESİ ÇALIŞMALAR:

Henüz sol kampın seçimler karşısındaki tavrının kesinlik kazanmadığı bir dönemde, gerici güçlerin seçimlere kimlerle girecekleri belliydi. Ve seçim çalışmalarını da sürdürüyorlardı. Gerici güçlerin bu seçim çalışmalarına karşı bir alternatif yaratmak zorundaydık. Bu seçimlerin geçmiş dönemlerde olduğu gibi, sadece gerici güçler arası bir mücadele olmayıp, aynı zamanda ve esas olarak tüm gerici güçler ile devrimci güçler arasındaki bir mücadele olacağını, halka başından beri benimsetmek gerekiyordu. Bu nedenle, henüz sol blokun seçim tavrının belli olmadığı (adaylı-adaysız seçime girme) bir dönemde, biz Devrimci Yol taraftarları olarak gerici güçler karşısında tavırsız kalamazdık. Ve bir arkadaşımızın (S. Güneş) seçime devrimci aday olarak girebileceğini kitlelere zamanında ilettik ve sorumluluğunu üstlendik. Bu dönemde, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu adına iki ayrı adayın da seçime katılacağı kitle içinde söyleniyordu.

Bu durumda, sol blokta üç aday beliriyordu. Henüz adayların kesinlik kazanmadığı her siyasi yoğunluğun seçim programının açıklanmadığı bir dönemde, biz belediyenin gerici yönetimden kurtarılması gerektiğini, bu olanağın güçlü olarak var olduğunu, bunun halk yararına değerlendirilmesi gerektiğini belirterek sol gruplara çağrıda bulunduk.

Gerici güçlere karşı tek bir aday ile seçime girilmesinin zorunlu olduğunu, bu amaçla bir araya gelerek ortak seçim platformunun tesbit edilmesini istedik. Bu çağrımızda görüşmenin yapılacağı yeri ve zamanı belirttik. Tüm siyasi yoğunluklar çağrımıza uyarak geleceklerini belirttiler. Ancak görüşmeye gelmediler. Niçin gelmedikleri sorulduğunda hiç bir şey söylemediler. Sadece "gelemedik" demekle yetindiler. Biz bu siyasi yoğunluklarınbu işi başarmamızda halkın gericiler karşısında bu tali işte başarılı olması işini kavrayamadıklarını ve tam bir sorumsuzluk örneğini sergilediklerini tesbit ettik. O kadar ki, bu gruplar, seçimlerin bitimine kadar tek adayla seçime gitme konusunda hiçbir öneri dahi getirmediler. Bunlardan Halkın Gücü taraftarları: tek aday ile seçime girilmesi konusunda; Devrimci Yol'un, Halkın Kurtuluşu'nun, Halkın Yolu'nun ve KAVA'nın katıldığı bir toplantı düzenledi. Bu toplantıda, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve KAVA taraftarları Devrimci Yol'un Tunceli'de gücü olmadığını, hiç oy alamayacağını, yalnız adayın kendi mahallesinde akrabalık temelinde oy alabileceğini belirterek; Devrimci Yol'un adayını seçimden çekmesi gerektiğini, seçimi kendilerinin kazanacağını, bunun dışında hiç bir şeyin görüşülemeyeceğini belirttiler.

Biz ise, Tunceli'de bu işi örgütleyip işin içinden başarıyla çıkabileceğimizi tesbit ederek seçime adayla katıldığımızı, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve KAVA'nın kitle ile bağlarının olmadığını, kitle eylemlerinde Devrimci Yol'un örgütlü gücünün ve kitlelerle bağının daha güçlü olduğunu, esas olarak oportünizmin kitle bağını uzun dönem içinde sürdüremeyeceğini, var olan nisbi bağların çürük ve hiçbir anlam taşımadığını, bu nedenle Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nun kitlelerden destek ve oy alamayacağını bu durumda, yalnızca gericilerin seçim kazanmasına Devrimci Yol'un engel olabileceğini belirttik ve bu siyasetlerin aday ile seçime katılmamalarını, aksi halde gerici güçlere hizmet etmiş olacaklarını belirttik.

Bu toplantıda Halkın Gücü, seçimleri gerici güçlerden alacak olan alternatifi tesbit edip onu destekleyeceklerini ve o anda bu alternatifin Devrimci Yol olduğunu belirtti. Buna rağmen kesin tavırlarını seçim süreci içinde belirleyeceğini açıkladılar.

Bu toplantıdan sonra yapılan gruplar arası görüşmelerde, her grup kendi görüşünde ısrar etti ve tek aday ile seçime girmek mümkün olmadı. Ve sol blok Devrimci Yol, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu adayları ile seçime girdi.

Yalnız Emeğin Birliği görüşünü savunan arkadaşlar olumlu bir tavır takınarak, gerici güçlere karşı seçimlerde Devrimci Yol'un alternatif olduğunu tesbit ederek desteklediğini açıkladılar.

KSD'ciler ise, TİP'li görünmekle birlikte, özünde ise gericilik yapan, aşiretçilik yapan ve çevresinde Tunceli çıkarcılarının kümelendiği eski belediye başkanı S.Kırmızıtaş yararına çalışma yapıyorlardı. Bu yoğunluk,ittifak için sunduğumuz perspektife ne diyeceğini belirtmeden seçim çalışmalarını esas olarak Devrimci Yol aleyhine yürüttü.

Kendilerine "anti-sömürgeci" diyen Kürt milliyetçilerinin ise, ne yaptığını öğrenmek mümkün olmadı.

SEÇİM ÇALIŞMALARI:

Devrimci Yol seçim çalışmalarına zamanında başlayarak seçim çalışmalarını nasıl yürütmesi gerektiğini görüşerek örgütlendi.Bu iş için birim örgütlenmesine gitti. Ve bu çalışma örnek bir çalışma olarak halkın dikkatini çekti. Bu çalışmalarda Devrimci Yol taraftarları esas olarak devrimci politikanın kitlelere götürülmesini ve demokratik devrimin program taleplerini halka götürürken kadrolaşma hareketinin geliştirilmesini de yürüttüler. Bu çalışmalar sürecinde bir çok unsur devrimci harekete katıldı. (Bu anlamda, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu arasında geçen ilginç bir olayı sunmakta yarar var:

CHP Genel Merkezi, devrimciler karşısında "güçlü" bir aday ile seçime girmek için, gerici aşiret politikasını daha iyi örgütleyebilen bir gruba CHP İl Örgütünü teslim etti, eski yönetimi bu amaçla fesetti. Fesedilen eski CHP İl Yönetimi CHP'nin bu tasfiyeci tavrı karşısında devrimcilerden yana tavır koyacaklarını açıkladılar. Bunu duyan Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu bu kişilerin desteğini alabilmek için günlerce uğraştı. Hatta Halkın Kurtuluşu ile Halkın Yolu arasında tek bir aday tesbit edebilmek için bunlardan birisini kendilerine karar organı olarak öneride bulundular: "Bu iki gruptan, hangimizi desteklersen o seçime girsin diğeri çekilsin." Fesedilen CHP il yönetimindeki bu ilerici ve demokrat unsurlar ise, seçimlerde gerici güçleri yenecek tek alternatifin Devrimci Yol olduğunu bu nedenle, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolundan birinin değil, ikisinin de seçimden çekilmesi gerektiğini belirterek Devrimci Yol'u destekledilerdi.)

Seçim çalışmaları boyunda, Devrimci Yol çok yönlü çalışmalar yürüttü. CHP politikasını, feodal gericiliği (aşiretçilik) teşhir eden bildiriler yayınladı. Açık hava toplantısı yaparak, bu toplantıyı anti-faşist bir eyleme dönüştürdü. Bu eylemde halk kitlelerinin en geniş katılımını (havanın yağışlı olmasına rağmen) sağladı. Bir seçim bildirgesi yayınlayarak, seçimlere bakışımızı, tesbit ettik. Belediye yönetiminin özgül programını yayınladık. Mahallelerde bir bir dolaşılarak Devrimci Yol politikası kitlelere anlatıldı. Bu çalışmalar sürdürülürken halkın talepleri, eğilimleri tesbit edildi. Bunlar değerlendirilerek doğru çözümlerinin ne olabileceği halka anlatıldı. Bu seçimlerde hemen hemen her emekçiden gelen talep, sol blokun niçin tek aday ile seçime girmediği şeklinde idi. Bu soru karşısında biz birlikten ne anladığımızı, gerçek bir eylem içinde tabanda oluşacak olan birlik olabileceğini, bu birliğin ise halkın sorunu kav-

SAYFA ON

ramasına bağlı olduğunu, sol içindeki yanlış eğilimlerin bu birliğe engel olduğunu, bu seçimlerde ise bu birliğe en büyük engelin oportünist gruplar olduğunu vurgulayarak birlik için mücadele ettiğimizi belirttik. Bu birliğin ancak halk tarafından doğru politikanın kavranmasıyla gerçekleşebileceğini, yoksa üst düzeyde gruplar arası görüşmeler yoluyla birlik sağlamanın öksürük şurubu ile veremi tedavi etmeye benzeyeceğini anlattık. Bu anlamda, halkın "genel devrimcilik" çizgisini aşarak Devrimci Yol çizgisinde birlik içinde olması gerektiğini vurguladık. Ve genel olarak Türkiye'de özel olarak Tunceli'de emekçi halk arasında "genel devrimcilik", çizgisinin henüz aşılamadığını görerek, bu konudaki tesbitimiz doğrulandı.

Devrimci Yol karşısında gerici güçlerin ve oportünist grupların geliştirdikleri propagandalar:

1. CHP ve diğer gerici blok adına seçime giren Süleyman Kırmızıtaş destekleyicileri;

"Devrimciler seçimi kazanırsa hükümetin ve gelecek bir CHP iktidarının belediyeye yardım etmeyeceğini, bu nedenle halkın sorunlarının devrimciler tarafından kısmen de olsa çözümlenemeyeceği" propogandasını geliştirdiler. Buna karşılık biz, devrimci belediyelere yönelecek siyasal iktidar baskısının halkın devrimci direnişi ile geriletileceğini, halkın devrimci direnişinin yükseltilmesiyle burjuvazinin geri adım atmak zorunda kalarak, belediyelere "yardım" etmek zorunda bırakılacağını, esas olanın halkın devrimci mücadelesinin olduğunu açıkladık. Böyle bir durum karşısında, CHP'nin gerçek kimliğinin açıkca halk tarafından görüleceğini vurgulayarak, halka şu çağrıda da bulunduk:"Evet biz devrimciler belediye yönetimine gelelim veya gelmeyelim, sizin kendi iktidarınız için verdiğiniz mücadele yükseldikçe, siyasal iktidarın baskısı gittikçe artacaktır. Bu baskılara hazır olmalıyız. Bu baskılar halkın kenetlenmiş devrimci gücü karşısında yerle bir edilecektir."

Bütün baskılara rağmen devrimci bir belediye yönetiminin halkın desteğini ve olanaklarını iyi değerlendirerek, düzen sınırları içinde ve reform niteliğinde de olsa, emekçi halka gericilerden bin kez daha sağlıklı hizmet sunacağını belirttik.

2. Yine aynı gerici güçler, "evet devrimciler belediyeyi ele geçirirse burayı anarşi yuvasına çevirirler", propagandasını da yaptılar.

Özellikle bu propogandayı, oportünizmin ve Kürt milliyetçilerinin ilimiz özgülünde işlediği hatalara dayandırarak pekiştiriyorlardı. Biz bu mantığın ve bu ağzın MC mantığı ve ağzı olduğunu belirterek, en çok bu mantığa baş vuran CHP'nin gerçek kimliğinin ne olduğunu halka anlattık.

3. Oportünist grupların tavırları bu gerici güçlerden geri kalmıyordu. Bunlarda esas olarak Devrimci Yol'un seçim çalışmalarını engellemek için olağanüstü çaba gösteriyordu. Burjuva politikacılığına taş çıkartırcasına yalanlara, dedikodulara baş vuruyorlardı. Bunların en çok işledikleri yalana dayalı propoganda: "Devrimci Yol adayı aşiretçilik yapmıyor ama bir aşirete dayanıyor" şeklindeydi. Bu propagandayı Devrimci Yol'un kitlelerle olan bağını zayıf göstermek ve Devrimci Yol'a söyleyecekleri başka şeyleri olmadığından söylüyorlardı. Bunlar seçim çalışmalarının ilk günlerinde sol bloktan iki adayın (Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu adayları) seçime girdiğini söyledilerse de, halktan gelen büyük tepki üzerine, son günlerde sol bloktan giren adayların üç kişi olduğunu söylemek zorunda kaldılar. Bu gruplar kendi aralarında tartışırken birbirini aşiretçilik yapmakla suçlarken, kitle içinde kendilerini proleter Devrimci (!) ilan etmelerini halk dahi eleştiriyordu.

Oysa, Devrimci Yol adayının aşiret temelinden destek görmediği, bu desteği almaya kalkışmadığı halk tarafından açık olarak görülüyordu. Çünkü: Devrimci Yol adayının aşiret ve akraba çevrelerinde iki aday daha vardı. Bunlardan biri CHP adayıdır. (CHP bu seçimlerde seçimi alabilmek için il teşkilatını feshedip bu aşiretin ileri gelenlerine teslim etmiştir.) Diğeri de, eski belediye başkan adayı S.Kırmızıtaş'dır. Bu objektif durum oportünizmin yalanlarını açığa çıkarıyordu. D.Yol adayının oturduğu mahalle halkı, bir takım taleplerinden dolayı ve D.Yol adayının geçmişteki mücadelesinden dolayı kendisine destek vermişlerdir. Bu mahallenin yol, su, elektrik gibi ihtiyaçları karşılanmamıştır. Bu nedenle Devrimci Yol adayına destek vermişlerdir.

Oportünist gruplar, gerici politikaya bizzat kendileri alet oldular. Halkın Kurtuluşu özellikle aşiret toplantıları yaptı. Hatta bir toplantısını TÖBDER'de yapmayı denedi. Yönetimdeki diğer oportünist gruplar bunu engelledi. Halkın Yolu adayının da Tunceli'de en çok palazlanan sermaye sahiplerinden destek gördüğü herkesçe bilinir.

ADANA

"Kampanya-ya ilişkin daha aktif bir çalışmanın içerisine girilebilirdi... Bu konuda bir çok arkadaş işin ciddiyetini yeni yeni kavramakta ve kendilerinin tembellik yaptığını anlamaktadırlar.

Adana'da hareketimiz oldukça yeni ve kendiliğindenciliğin henüz önüne geçilebilmiş değil. Arkadaşlarımız hareketimizin siyasi pratiği içinde yetişmedikleri için siyasi çalışmanın önemini ve gereklerini kavramakta ve hayata geçirmede tembellik içersindedir. Arkadaşlarımızın siyasi disiplin altına alınabilmeleri ve siyasetimizi kavramaları için daha fazla çabaya ihtiyaç vardır ve bunlar pratik içinde eğitilmelidirler.

Kampanyanın önemi ve amacı Devrimci Yol'un Adana'daki tabanına dahi önemli ölçüde kavratılamamıştır. Birçok sempatizan arkadaşa kampanyanın adından öteye hiçbir şey öğretilememiştir. Kampanyanın neden açıldığına ve ne yapmak gerektiğine dair geniş toplantılar yapılıp tabanımıza anlatılması gerekirken bu yapılmamıştır. Çünkü geniş toplantı yapılacak yerimiz bile yok. Ancak işçilerin, öğrencilerin ve iki mahalledeki arkadaşlarımızın, ileri unsurlarına kampanyanın muhtevası ve ne yapmak gerektiği hakkında açıklamalarda bulunulmuş ve arkadaşların bir kısmına çalışmalarla ilgili görevler verilmiştir. Fakat bu verilen görevleri de ciddi bir şekilde kavratamamızdan olacak ki çok az bir kısmı ancak yerine getirilebilmiştir.

Kampanya süresince özel sayılar üç mahallede kahvelerde, pazar yerlerinde, okullarda ve bazı işyerlerinde satıldı. Bu mahallelerdeki bir kaç kahvede kampanya ile ilgili toplantılar yapıldı. Şehir içindeki ve mahallelerdeki belirli yerlere duvar gazeteleri asıldı. Duvarlara zamlarla, pahalılıkla, faşist zulümle ilgili yazılar yazıldı, afişler yapıştırıldı. Adana'ya göre çok yetersiz sayıda bir kez bildiri dağıtıldı. Daha fazla bildiri dağıtılmak istendi, fakat basacak yer bulunamadığı için basılıp dağıtılamadı. Bağış toplama işi başta tahmin ettiğimiz gibi olmadı, daha az para toplanabildi.(Evlerde ve sokaklarda dergi satma işi arkadaşlarımıza henüz kavratılabilmiş değil, ikinci önemli sorun da para toplama işi birçoğuna kavratılmış değil. Bazıları da toplamak gerektiğini kabul ettiği halde toplamamakta veya kendince toplayamamaktadır.) Birisinde 300 kişinin katıldığı diğerinde ise daha az kişinin katıldığı iki korsan miting yapılarak kampanyaya ilişkin sloganlar atıldı ve marşlar söylendi.

Kampanyaya ilişkin daha aktif bir çalışmanın içerisine girilebilirdi. Daha geniş bildiri dağıtılabilir, kahve toplantıları daha çok ve daha verimli olarak yapılabilirdi. Mahalle aralarında gösteri yürüyüşleri yapılabilir; fabrika önlerinde gösteriler yapılabilir, dergi satılabilir ve bildiriler dağıtılabilirdi. Kısacası çok daha geniş bir kitleye faşizm, zamlar ve hayat pahalılığı anlatılıp onlarla ilişkiler kurulabilirdi. Mevcut gücümüzle daha fazla ve hareketimize daha yararlı işler yapabilirdik, bu konuda birçok arkadaş işin ciddiyetini yeni yeni kavramakta ve kendilerinin tembellik yaptıklarını anlamaktadırlar.

Sonuç olarak kampanya bizim hareketimizin Adana'da silkinip, gerçek halinin ortaya çıkmasını sağlamış ve az da olsa hareketimizin ileriye doğru gitmesinde yardımcı olmuştur.

KAMPANYA BAĞIŞ SONUÇLARI:

Faşizm Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyamıza paralel olarak açtığımız bağış kampanyamızda sürmektedir. Bağış kampanyamızın bugüne değin elimize geçen sonuçları, bu konudaki çalışmaların yetersiz olduğunu ortaya koymuştur. Toplanan bağışlar çalışmalarımızın geniş kapsamlı gereklerini karşılamaktan uzak kalmıştır. Bu eksikliğin nedenleri üzerinde kuşkusuz durmak gerekir. Bu konuda ilk görülen şey ise bu konudaki eksikliğin siyasal çalışmadaki genel eksiklikle sıkıca bağlı olduğudur.

Aşağıda bugüne değin elimize geçen bağış miktarlarını açıklıyoruz.

27 ARALIK 1977'YE KADAR GELEN BAĞIŞLAR

Geldiği Yer	Toplam Bağış (TL)
ANKARA	34.337.50
ZONGULDAK	18.810.
ARTVİN	17.545.
İZMİR (Manisa, Aydın, Muğla)	15.200.
İSTANBUL	10.292.
ADANA (Mersin, Hatay)	7.055.
ALMANYA	5.375.
TRAKYA	5.160.
NİĞDE (Konya, Nevşehir)	4.197.50
DENİZLİ	3.493.
İZMİT	3.175.
TRABZON (Giresun, Samsun)	3.000.
ANTALYA	2.750.
YOZGAT	2.200.
GAZİANTEP	2.000.
İSKENDERUN	2.000.
KARAMAN	2.000.
ULUKIŞLA	1.800.
BURSA	1.589.
BANDIRMA	1.035.
AVUSTURYA	1.000.
SİVASLI	1.000.
ÇANKIRI	710.
MENGEN	420.
TOPLAM	146.144.

SEÇİM SONUÇLARI

Seçim sonuçları ve adayların aldıkları oylar şöyledir:

Devrimci Yol adayı Seydali Güneş 610 oy almıştır.

CHP adayı Veli Aytaç 635 oy almıştır.

Eski Başkan Süleyman Kırmızıtaş 428 oy almıştır.

Halkın Kurtuluşu adayı (Bu adayı Halkın Gücü'de desteklemiştir.) 256 oy almıştır.

Halkın Yolu adayı (Halkın Birliği ve KAVA desteklemiştir.) 214 oy almıştır.

Böylece Devrimci Yol adayı 25 oy farkla seçimi kaybetmiştir.

BU SEÇİM MUCADELESİNDEN ÇIKARDIĞIMIZ DERSLER

1. Seçim çalışmaları kitlelerle olan bağlarımızın geliştirilmesini olumlu olarak etkiledi. Bir çok yeni unsurun devrimci harekete katılmasını sağladı. Bu anlamda kadrolaşma sorununu olumlu yönde etkiledi.

2. Seçim dönemi boyunca da, halkın genel devrimcilik çizgisini aşmadığı açıkca görüldü. Bu konuda devrimcilerin önünde önemli görevlerin durduğu tesbit edildi.

3. Seçim çalışmalarında kadrolar örgütlü çalışma ve insiyatif kullanma becerisini geliştirdiler. Fakat bu beceri devrimci mücadele açısından henüz yetersizdir.

4. Bu çalışmalar boyunca kadroların ideolojik olarak kendilerini daha çok geliştirmeleri gerektiği, bunun kitle içindeki çalışmaların verimliliği açısından zorunlu olduğu açıkça görüldü.

5. Hakim sınıf politikaları ve özellikle faşizmin kitle tabanı yaratmak için giriştiği sahte demagoji açığa çıkarıldı.

6. Oportünizmin, son tahlilde ve pratikte hakim sınıfların işine gelen bir politika izlediği, kitleler tarafından açıkca görüldü. Oportünizmin teşhirinin seçim pratiğine de dayanılarak sürdürülmesi devrimci hareketin önündeki bir görev olarak duruyor.

7. Tüm sağ güçler, bu seçimlerde, devrimcilerin seçimi kazanmasından telaşa kapılarak CHP'ye destek olmaları şunu iyice kanıtladı ki, tüm burjuva güçler solun zaferi söz konusu olduğu yerde kenetlenirler. AP'li, MHP'li, kimi MSP'li, gericilerin (polis-asker-vali) CHP'ye oy verip onu desteklemeleri bunun en açık kanıtıdır.

DEVRİMCİLERİN ÖNÜNDEKİ GÖREVLER

Seçimler döneminde, Devrimci Yol saflarında mücadeleye katılanların politik ideolojik olarak kazanılması, var olan ve yaratılan kitle bağlarımızın geliştirilmesi ve Devrimci Yol'un kadrolaşmasının güçlendirilmesine çalışılması yanında, CHP'nin burjuva politikası ile oportünizmin teşhirini sürdürmek görevimizdir...

ELMADAĞ

"Anti faşist eylemlerin halk kitleleri üzerinde uyandırdığı etkiler örgütlenmeli ve daha üst ve daha zengin eylemler için bir plâtform haline getirilmelidir... 'Halka dönük devrimci eylemler' halka seslenilme seviyesinde değil, bizzat kitleleri kolundan tutan eylem biçimlerinden oluşmalıdır. İşte biz bu plâtformu: DİRENİŞ KOMİTELERİ'nin örgütlendirilmesi ile paralellik kurarak değerlendirmeliyiz..."

Bölgemizde kampanyanın gereklerini ne ölçüde hayata geçirebileceğimizin bir dökümünü yapmadan önce "genelin bir parçası" olarak bölgemizin somut yapısını ve objektif olarak genelle ilişki-çelişki'lerini ve bu zamana kadar oluşturabildiğiniz düzeyi anlatmak istiyorum.

Bölgemiz yarı-kırsal diyebileceğimiz bir yapıya sahiptir. İki fabrika ve bu fabrikalarda çalışan 1000 kadar işçi vardır. Ancak bu işçi kesimi "proleterleşme süreci" ni tamamlamış değildir ve birçoğu tarımsal üretimle dolaylı ilişkilerini sürdürmektedirler. Bu yüzden bölgemizde devrimci çalışmanın temel alanı olması gereken işçi kesimi içinde çalışma göreceli olarak daha uzun ve yorucu bir çabayı gerektiriyor.

İkinci olarak bölgemizde 1 yıla yakın zamandır yürüttüğümüz çalışma bir ön-çalışma niteliğini göstermektedir. Ön-çalışma'dan kastettiğimiz şudur: daha önce bölgemizde ilkel anlamıyla dahi olsa bir devrimci çalışma gerçekleştirilememiştir. Bir Halkevi aracılığıyla sürdürülen çalışma böylesi bir çalışmanın ilkidir. Olaya bu yönüyle bakarken ülkemiz devrimci hareketinin bu "özel" üzerindeki etkilerine değinmeden geçemeyiz. Bu yönden baktığımızda 71 hareketinin etkileri bütün Türkiye genelinde olduğu gibi birincil öneme sahiptir. 71 hareketinin etkileri o zamanlarda bölgede birimsel bir çalışma olmadığından "ham bir sempati" düzeyinde kalmış, diğer bir yönüyle de 71 hareketine oligarşinin yönelttiği karaçalmalar etkisi leştirilememiştir. Fakat, açıktır ki, şimdiki çalışmanın üzerinde yükseldiği platform 71 hareketinin yarattığı platformdur. Tüm eksiklikleriyle beraber 71'in bıraktığı miras çalışmamızın en zengin hammaddesini oluşturmaktadır.

Bu yönleriyle 1 sene öncesinde çalışmaya başlarken amacımız, bölgedeki anti-faşist potansiyeli derleyip toparlamak, kısa vadede kendi içinde tutarlı, kendini yeniliyebilen, bir alt platformda sıkışıp kalmadan devamlı ileriye sıçrama kabiliyeti olan bir yapılanma oluşturmaktı.

Bir sene sonra yaptığımız çalışmayı geriye dönüp baktığımızda bu yönde belirli mesafeler katedebildiğimizi görüyoruz. Hareketimiz özellikle yöneldiği ilk alanda somut bir ürün verdi. Gençlik kesimi içinde yaygınlaşabildik. Bugün ise yavaş yavaş halk kesimi içinde bir sempati oluşturabilmeye çalışıyoruz. Bu yönde de somut bir takım başarılarımız oluyor. Ancak çalışmanın en büyük eksikliği hemen göze çarpıyor. **Bu eksiklik, çalışmanın nitelik yönünün yetersizliğidir.**

Kampanya boyunca yürüttüğümüz çalışmada başlıca eksiklik ve hatalarımız bu ana eksiklikten kaynaklandı. Bölgemizde siyasetimizin somut bir güç haline gelebilmesi, bu siyasetin hayatın her alanında tutarlı savunucularını ve savaşçılarını yaratamadan gerçekleşemeyeceğinin farkındayız. Biliyoruz ki, kampanya boyunca sattığımız dergi sayısı 1500'e yakın dağıttımız "MHP Nedir" broşürü, çıkılan yazıların sayısı, pullamalarımız ve verilen seminerler başarı için bir ölçüt sayılamaz. **Bu anlamda kampanya çalışmasından ve daha geniş olarak şimdiye değin yürüttüğümüz çalışmadan çıkardığımız en büyük ders şudur: Anti-faşist eylemlerin halk kitleleri üzerinde uyandırdığı etkiler örgütlendirilmeli ve daha üst vezengin eylemler için bir platform haline getirilmelidir.** Bu anlamda devamlı olarak "dar pratik" kalıpların içinde kalmak; 1- Kadromsu unsurlar için bir bıkkınlık yaratacaktır, 2- Halk kesiminde oluşan sempati toparlanmadıkça ve örgütlendirilmedikçe süreç içinde antipatiye dönüşebilecektir. O halde açıktır ki "halka dönük devrimci eylemler" halka seslenilme seviyesinde değil, **bizzat kitleleri kolundan tutan eylem biçimlerinden oluşmalıdır.** İşte biz bu platformu "direniş komitelerinin örgütlendirilmesi" ile paralellik kurarak değerlendirmeliyiz. Ve direniş komiteleri -başarılmış bir örgütlenme platformu olarak- bunu gerçekleştirebildiğimiz zaman ortaya çıkar.

Bu süreçte iki temel sorun karşımıza dikiliyor. Birincisi, bölgemizde sınıf mücadelesi genelde olduğu kadar keskin olmayışı yüzünden -özellikle kadro çalışması için gerekli olan- pratik bir platform eksikliğidir. Bu sorunun çözümü **pratik bir platformu devrimci bir müdahale ile bizzat yaratabilmektir.** İkincisi, bölgemizdeki hareketin ilerleyişi son tahlilde genelin bir parçası olarak Türkiye'deki devrimci hareketin gelişimine bağlıdır. Bu, bölgemizdeki kitlelerin Devrimci Yol siyasetini tüm ülke çapında bir güç olarak görmesi bakımından önemlidir. Yani mesele bu noktada bir devrimci hareketin önderlik konusuna bağlanmaktadır.

Bütün bunların yanı sıra, bölgemizin ve aynı zamanda bütün kırsal kesimlerin özel sorunu olarak kültür öğesi önem kazanmaktadır. Ancak kültür seviyesinin düşüklüğü ve burjuva kültürü anlamında dahi olsa giren kültürün yozluğu çalışmayı sadece zaman yönünden etkileyecek bir konu olarak ele alınmalıdır.

DİRENİŞ KOMİTELERİ

Direniş komiteleri önerisi (Burada hemen açmak zorundayız ki direniş komiteleri bizim için "öneri" durumundadır. -Subjektivizmin batağına düşmekten daha kötü birşey varsa şüphesiz ki, bu atılan adımın zeminini hazırlamamak veya ayakları havada kalmaktır.-) Bugün Devrimci hareketin önüne yeni bir platform sunmaktadır. Ancak bu yeni platform üzerine eğilmeden önce devrimci hareketin şimdiki seviyesini ve içinde bulunduğu koşulları iyi değerlendirmemiz gerekiyor.

Bugün partileşme sürecini yaşıyoruz. Bu aynı zamanda genelde kendiliğinden bir karakter gösteren devrimci harekete bilinçli müdahale süreci demektir. Bilinçli müdahele ise programı açılmış bir siyasi mücadeleyi gerektirir. Bu noktada partileşme süreci Devrimci Yol'un 1. sayısında konulduğu gibi "bir anlamda da yığınlara uğrunda savaşacakları siyasi bir programı onlara götürecek kadroların oluşturulması sorunudur." Kadrolar sınıf mücadelesinin her alanında yığınları siyasi mücadele içine çeken ve bu mücadele içinde onları örgütleyen insanlardır. Bu da partileşme sürecinde temel çalışmayı, o çalışmaya uygun bir organizasyon içinde "kadro çalışması" olarak koyar. "Kadro çalışması" ve bu temel çalışmanın kaynağı "kitle çalışması" yan yana diyalektik gelişimi içinde devrimci hareketin önüne yeni platformlar açacaktır. İşte direniş komiteleri bu anlamda devrimci hareketin önündeki yeni bir platform olarak değerlendirilmek zorundadır. Biz bu platforma içinde bulunduğumuz süreçte her olaya olduğu gibi, temel siyasi görev (proletaryanın bağımsız siyasi hareketinin yaratılması mücadelesi) açısından bakmalıyız.

Peki direniş komiteleri devrimci hareketin önüne nasıl bir platform açmaktadır? Direniş komiteleri: 1- Örgütlenme tarzı açısından, a- en geniş halk kesiminin örgütlenme birimidir, b- devrimci hareketin -yukardan aşağıya- halk kesiminin iletişimi kurabilecek dolaysız (ülkemiz devrimci tarihin en geniş anlamıyla ilk defa) örgütlenişidir, c- alternatif devlet örgütlenişleridirler.

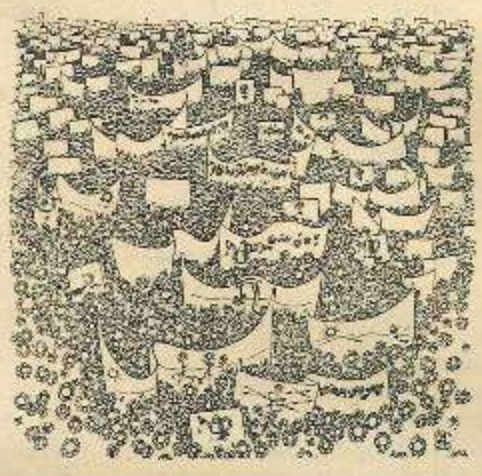

Bir direniş komitesi deneyi

Yeni olduğu için sınırlı ilişkilerimiz olan, emekçilerin oturduğu bir mahalledeki muhtarlık seçimleri nedeniyle, mahalleli ilerici ve demokratlarda kendiliğinden bir kıpırdanma oldu. Mahallede faşist olmayan beş muhtar adayı vardı. İlericiler ise faşist adaya karşı güçlerin bölünmemesi için tek adayla seçime gidilmesini istiyorlardı. Aday sayısını bire indirmek için kendiliğinden gelişen bir toplantı düzenlendi. Biz de mevcut gücümüzle toplantıya katıldık. Ve muhtar adayının bire indirilmesi gerektiğini fakat bu adayın mevcut adayların en tutarlısının olması gerektiğini belirttik. Toplantıda diğer adaylar ikna edilerek en tutarlısı bütün anti-faşist güçlerin ortak dayı olarak kabul edildi.

Bu toplantıda ve daha sonra mahalle içinde, muhtarlık seçimini faşizme karşı verilecek mücadelenin bir parçası olması gerektiğini, yapılması gerekenin esas olarak faşistlere karşı mücadele için örgütlenmek olduğunu anlattık. Faşist zulme karşı mümkün olan en fazla mahallelinin direnmesi gerektiğini anlattık. Bunun için de ilk adım olarak mahalledeki bütün anti-faşistlerin katılacağı bir toplantı yapılarak bir üst komite seçilmesini önerdik.

Bu komite kısa vadede muhtarlık seçimini yönetecek ve yürütecek, uzun vadede de faşizme karşı mahalle halkını örgütleyecek ve yönetecek nitelikte olacaktı. Yapılan toplantıya 50 - 60 mahalleli genç, işçi ve öğrenci katıldı. Seçim yapılarak 5 kişilik bir üst komite oluşturuldu. (5 kişinin 3 tanesi bize sempatizan 2 tanesi anti-faşistlerdi.) Bu üst komite de mümkün olan her sokaktan iki-üç kişilik alt komiteler oluşturarak mahalleyi örgütlemenin ilk adımı atılmış oldu.

Sokak örgütlenmelerindekilerle birlikte toplam 25-30 kişilik faşizme karşı direnis komitesi oluşturulmuş oldu. Bundan sonra sorunumuz bu komiteyi çalıştırmak ve siyasi olarak yönetebilmekti.

Özellikle üst komitedeki arkadaşlarımızın siyasetimizi doğru kavramalarını sağlamak ve onların siyasi pratiklerini arttırmak için onları iş içerisinde örgütleyerek yönetmeyi amaçladık.

Somut olarak söylemek gerekirse, faşizmin ne olduğunun mahalle halkına anlatılmasını (toplantı, afiş, yazı, bildiri ile), alt komitedeki arkadaşların ev ev dolaşıp mahalleli ile ilişkilerin sıklaştırılmasını ve onların da mücadele içine sokulmasını, faşistleri teker teker tesbit edip teşhir ve tecrit edilmesini planladık. Daha uzun dönemde mahallenin ekonomik ve sosyal istemlerinden (elektrik, yol, doktor vb.) hareketle siyasi harekete tabi kılmayı düşündük. Fakat kısa bir zaman sonunda komite çalışamaz duruma geldi. Bununnedenleri gerek üst komitedekilerin bir kısmı, gerek alt komiteyi oluşturanların meseleyi salt seçimler açısından değerlendirmeleri, gerekse de sempatizan arkadaşlarımızın yeteri kadar siyasetimizi kavramamış olmaları idi.

Bunun üzerine komiteyi işletebilmek için komite içindeki ve dışındaki üç arkadaşımızla fiili bir yönetim oluşturduk.

Amacımız bu arkadaşlar kısa bir sürede teorik ve pratik konularda hızlı bir eğitim yaparken üst komite ve alt komitenin işleyişini denetleyecek onları yönlendirip yönetimlerini sağlamaktı. Bir yandan fiili yönetim içinde çalışırken, üst ve alt komitelerde de görevlerini sürdürecekler, böylece çok yönlü çalışma içinde siyasi tecrübelerini arttırmak imkanını bulacaklardı.

Halen, bu çalışma yöntemi ile daha sağlıklı bir işleyişi hayata geçirmeye çalışıyoruz. Fiili yönetimi belli bir süre sonunda, mevcut komiteleri (gerekli görülürse) yeniden düzenleyecek ve eksik yanların giderilmesini sağlayacak bir yapı olarak düşünüyoruz.

Çıkardığımız dersler:

Mahalle çalışmalarındaki tecrübesizliğimiz sonucu;

-Mahalle çalışmalarına gereken ağırlığı vermememizi,

-Komiteleri oluşturduktan sonra sürekli denetim altında tutmayıp, bu iş oldu artık yürür zihniyetiyle komiteleri kendiliğindenci bir işleyişe terketmemizi,

-Ön çalışmaları yeterince yapmayışımız sonucu siyasi denetimi sağlıyamayışımızı,

Bu konudaki eksiklerimiz olarak sıralayabiliriz.

İZMİR

'Kampanya geniş kitlelerle bağ kurmamızın bir aracı olarak sürdürülemedi... Bu durum dar pratikçi ve 'sekter' bir çalışmanın devam etmesi, 'kadromsu unsurların' kendilerini geliştirememeleri gibi olumsuzlukları ifade etmektedir... Çalışmalar gözden geçirildiğinde noksanlıkların, yapılanlardan çok fazla olduğu görülüyor... Belirli dönemlerde durum değerlendirerek somut görevlerin belirlenmesi, fedakarca mücadeleye katılınması, geniş kitlelere ulaşma gereğinin kavranması, Kampanya'dan çıkartılması gereken derslerdir.'

Devrimci Yol Dergisi'nin başlattığı faşist zulme ve pahalılığa karşı direniş kampanyası, genelde sürdürdüğümüz devrimci mücadelenin bir parçası, siyasi çalışmanın yoğunlaştığı bir platform olarak değerlendirilmelidir.

Artan faşist saldırılar, ardarda dizilen zamlar, siyasi cinayetler, sürgünler, kıyımlar, kısacası oligarşinin "ekonomik ve sosyal tedbir" leri faşist demagojiyle gizlenerek uygulanıyor.

Bu olgu bugün her ilericiye, yurtsevere ve devrimciye faşizme karşı direnme, anti-faşist mücadeleye aktif olarak katılma gereğini bir insanlık görevi olarak dayatmaktadır. Ve devrimci hareket ancak anti-faşist mücadelenin sıcak pratiğinde her an en önde yer alarak gelişir, güçlenir. Devrimci fikirler ancak bu ortamda kitlelere ulaşır.

Ülke devriminin tüm sorunlarını omuzlama göreviyle karşı karşıya olan bağımsız bir devrimci hareketin yaratılması görevi, anti-faşist mücadelenin örgütlenmesi ve faşizme karşı örgütlü bir halk hareketinin yaratılması mücadelesiyle iç içe ele alınabilecek bir görevdir.

Bu temel görevin -partileşme sürecinin gerekli kıldığı görevlerin- yerine getirilebilmesi için sürdürülmesi gereken kadrolaşma hareketi yoğun bir biçimde "siyasi eylem" e katılarak ve somut mücadeleler örgütleyerek, geniş kitleleri siyasi eyleme katarak güçlendirilebilir.

Faşizmin demagojisini açığa çıkartacak, halkın anti-faşist bilincini oluşturarak ve pekiştirecek olan bir çalışma herşeyden önce devrimci bir anlayışla ve doğaldır ki devrimci kadroların bilinçli çabalarıyla örgütlenebilir ve kalıcı hale gelebilir.

Kampanya boyunca, yazılamalar, özel sayıların satışı, korsan mitingler örgütlü ve planlı bir biçimde sürdürülemedi. Bazı zorunlu görevler örneğin kahve toplantıları -hiç gündeme getirilmedi. Kampanya geniş kitlelerle bağ kurmamızın bir aracı olarak sürdürülemedi.

Bu durum kampanyanın görevlerinin esas olarak yerine getirilmediği; buna karşılık eklektik bir tarzda- bir kampanya tarzında değil- bir takım işlerin yapıldığı şeklinde değerlendirebiliriz.

"Siyasi eylem" in yükseltilmesi, geniş kitlelerle bağ kurulmaması, alışıla gelmiş pratik işlerin tekrarlanması, belirli arkadaşların aynı şeyleri yapması şeklinde belirlenen durum: Dar pratikçi ve "sekter" bir çalışmanın devam etmesi, "kadromsu unsur" ların kendilerini geliştirememeleri gibi olumsuzlukları ifade etmektedir.

Bu olumsuzluklar kampanyanın örgütlü bir biçimde bağımsız bir siyasi hareketin yaratılması eyleminin gereklerinin yeterince yerine getirilmediğini gösteriyor.

Bu durumda tüm arkadaşların kampanya boyunca neler yapamadığımızı, bundan böyle neler yapmamız gerektiğini değerlendirmesi gerekiyor

Bu anlayışla çalışmalar gözden geçirildiğinde noksanlıkların yapılanlardan çok fazla olduğu görülüyor.

Bunda, kampanyanın Ege-Dev-Genç'in henüz kurulduğu dağınıklığın hâlâ belirgin özellik olduğu döneme rastlamasının rolü vardır.

Kampanyaya örgütlü bir biçimde katılınmaması ve kısa sürede bu sorunun çözüme ulaşmaması güçlü bir çalışmayı imkansız kılmıştır.

Birbirinden kopuk, kişisel çabalara dayanan çalışmalar geçici ve verimsiz bir pratikten öteye gidemez ve pratik bunu göstermiştir.

Tüm bu olumsuzlukların aşılması ve geniş kitleleri yönlendiren güçlü bir örgütlenmenin gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Buna giden yol ise tespit edilen görevlerin savsaklanmadan yerine getirilmesi: "Çorbada tuzum olsun" mantığının yerine devrimci fedakarlık ve kararlılığın geçirilmesi, öznelliğe düşülmeden eleştiri-öz eleştiri mekanizmasının işletilmesinden geçiyor.

Belirli dönemlerde durum değerlendirilerek somut görevlerin belirlenmesi fedakarca mücadeleye katılınması geniş kitlelere ulaşma gereğinin kavranması kampanyadan çıkarılması gereken dersler olarak ortaya çıkmaktadır.

İzmir'de yapılan çalışmaları iki bölümde incelemek gerekir. Genel olarak yapılan işler. Mahalli kesimlerde yapılan çalışmalar.

Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyası ile ilgili olarak bastırılan15000adet bildiri İzmir'in en kalabalık yerleri olan Konak-Basmane-Montrö'de iki koldan dağıtıldı. 3-4 gün özel sayı yine akşamları buralarda satıldı. Afişleme ve yazılama yapılarak bir çok yer "Faşist zulme ve pahalılığa karşı direnelim", "İşsizliğin ve Pahalılığın kaynağı Oligarşidir-Kahrolsun Oligarşi ve Faşizm", "Dev-Genç halkımızla elele", "Tek Yol Devrim" sloganları ile donatıldı. Okullarda Devrimci Yol'a bağış toplandı. Gereken önem gösterememizden dolayı bağış kampanyası istediğimiz gibi olmadı. Halbûki çok daha iyi sonuç alınabilirdi.

Mahallelerdeki çalışmaları şöyle sıralayabiliriz;

Hemen hemen bütün semtlerde bildiri, afiş, yazılama, dergi satımı gibi klasik çalışmalar yapılmış, bağış toplanmıştır. Halkla yakın ilişkiler kurularak kampanyanın ve Mahalli seçimlerin önemi üzerinde durulmuş, Yeşilyurt ve Karabağlar'da evler dolaşılarak halkın sorunları ile ilgili anket düzenlenmiştir. Bu anketlerden elde edilen sonuçlardan devrimci kitle ve mahalli seçim çalışmalarından yararlanılmıştır.

Gültepe'de CHP Belediye Başkan Adayı Aydın Erten'in kahve toplantılarına en geniş şekiide katılarak devrimci propaganda yapılmış, devrimci sloganlar atılmış, halkında katılımı üzerine Aydın Erten çoğu konuşmasında OLİGARŞİ lafı eder olmuştur. Toplantı sonrasında kısa yürüyüşler yapılmış, devrim andı içilerek dağılınmıştır. Bu toplantılar siyasetimizin kitlelerle bütünleşmesi ve propagandasının yapılması doğrultusunda yararlı olmuştur. Gültepe'yi duyunca ödleri kopan, daha önceki 2 Ülkü Ocağı açma girişimlerini pahalıya ödeyen MHP'li faşistleri kendi toplantısına bekçilik yapmak için getiren AP Belediye Başkan Adayı faşist Ali Varol'a gerekli cevap verilmiş, bir gece faşistler kovalanmış, onları kovalayan polislerde sert bir karşılık görünce faşistleri alarak kaçırmışlardır. Bu kavgaya aceleciliğimizden gerekli katılım sağlanamamıştır. Sonuç yine de güzeldir. Ayrıca "faşistlere, zamcılara, zulümcülere oy yok", "Ali Varol Başkan olamaz" şeklindeki duvar yazılamalarının yanı sıra çeşitli sloganları içeren pankartlar yazılıp semtin çeşitli yerlerine asılabilirdi. Bugün Gültepe'de "Dev-Genç halkımızla elele" sloganı maddi bir güç haline dönüşmüş, tüm oportünist ve revizyonistler tecrit olmuşlardır. Mücadelemiz daha da örgütlü bir şekilde devam edecektir.

Karabağlar'da, bu semtimizi kendilerine üs yapmaya çalışan ve Ülkü Ocaklarında yuvalanan faşistlere karşı aktif bir şekilde mücadele edilmesinin yanı sıra, bir avuç faşistin kitlelerden, saldırgan ve Oligarşinin sivil kiralık katilleri olduğu teşhir edilerek tecritine çalışılmıştır. Bu amaçla "Karabağlar faşistlere üs olmayacak" "Zam-Zulüm-Zindan, İşte Faşizm budur", "Gün Faşist Zulme ve Pahalılığa karşı direniş günüdür" v.b. sloganlar pankartlarla çeşitli mahallelere asılmış, iki defa bildiri dağıtılmış, duvar gazeteleri çıkarılarak çeşitli köşe başlarına ve kahve duvarlarına asılmıştır. Cumhu-

ANTALYA

"Gerçekleştirebildiğimiz yerlerde DİRENİŞ KOMİTELERİ kurduk. Direniş Komitelerini oluşturamadığımız yerlerde ise çalışmalarımızı, var olan Direniş Komitelerinin çalışma alanlarını genişleterek veya merkezlerdeki Direniş Komitelerine bağlı olarak sürdürdük... Tüm bu çalışmaları yetersiz ve eksik buluyoruz. Bunun nedeni arkadaşlarımızın ideolojik politik düzeylerinin düşüklüğü, bunun sonucu örgütlü ve disiplinli bir kollektif çalışma anlayışını kavrayamamasıdır."

Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyası, içinde bulunduğumuz partileşme sürecinde, en geniş kitle çalışması içindeki en dar kadro çalışmasını hayata geçirmede önemli bir sıçrama platformu olarak güncel, somut bir siyasi görevdi.

Bizler çalışmalarımızı bu perspektiften ele alarak sürdürmeye çalıştık. Bu doğrultuda gerçekleştirebildiğimiz yerlerde DİRENİŞ KOMİTELERİ oluşturduk. Direniş Komitelerini oluşturamadığımız yerlerde ise çalışmalarımızı, var olan direniş komitelerinin çalışma alanlarını genişleterek veya merkezlerdeki direniş komitelerine bağlı olarak sürdürdük. Bu çalışmalar sırasında DEVRİMCİ YOL DERGİSİ yoğun bir şekilde caddelerde, sokaklarda, kahvelerde ve köylerde satıldı. Dergi satışları kampanya sırasında iki kat arttı. Gerek Antalya merkezine bağlı gerekse ilçe ve köylerin bazılarında kahve toplantıları ve sohbet toplantıları yapıldı. Bu toplantılarda faşist baskılar, zamlar, pahalılık, en geniş bir biçimde anlatıldı ve somut örneklerle tartışıldı. Aynı zamanda tüm Antalya çapında DEVRİMCİ YOL 4. ÖZEL SAYI'sında yazılanlar doğrultusunda her tarafa faşist zulmü, pahalılığı teşhir eden ve somut siyasi hedefler gösteren yazılamalar yapıldı. Bu arada Antalya'da Üçkapılar'da kale duvarlarına asılan "Faşizm; Zam, Zulüm, Zindan Demektir" "Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direnelim" yazılı pankartlar, polisin bir kaç defa stenlerle gelip indirme girişimlerine rağmen hala asılı duruyor. Kampanya sırasında çıkarılan afişler sayısal olarak yetersiz olsa da tüm çevreye yaygın bir şekilde yapıştırıldı. Bütün bu çalışmalarımız sırasında oligarşinin resmi ve sivil güçleri boş durmadılar. Bizleri engellemek için ellerinden geleni esirgemediler. Ancak elbetteki gerekli cevaplarını ve derslerini de aldılar.

Tüm bu çalışmaları bizler esas olarak yetersiz ve eksik buluyoruz. Bunların yanında tasarlayıp da gerçekleştiremediğimiz şeyler de vardı. Örneğin Gündoğmuş ve Alanya'da yapmayı tasarladığımız mitingler daha hazırlık aşamasında, arkadaşlarımızın, düzmece bazı oyunlarla tutuklanması sonucu gerçekleştirilemedi. Daha başkaca yapabileceğimiz ve yapmamız gereken pek çok şeyi de gerçekleştiremedik. Bunun nedenlerini ise esas olarak iki noktada tespit ediyoruz. Birinci nokta, arkadaşlarımızın ideolojik politik düzeylerinin düşüklüğü, bunun sonucu örgütlü ve disiplinli bir kollektif çalışma anlayışını kavrayamamasıdır. İkinci nokta, Kampanya sırasında çalışmalarımızın en yoğun olması gerektiği bir dönemde gerek oligarşinin saldırıları, gerekse elde olmayan bazı gelişmeler bazı arkadaşlarımızın çalışmalara katılamaması veya katılmamak zorunda kalmasıdır.

İşte bunların ışığında önümüzdeki dönemde esas olarak gerçekleştireceğimiz şeyleri şöyle tespit ediyoruz: Devrimci Yol Dergisinde yazıldığı ve bizzat somut pratiğimizde de gördüğümüz gibi arkadaşlarımızın somuta ilişkin ideolojik teorik konularda yetkinleşmesini sağlamak ve onların çok yönlü siyasi pratik içerisinde pişmesini gerçekleştirebilmek. Yani partileşme sürecinde olan bir hareketin sempatizanları olarak, ideolojik birliğin yaratılması sorununu siyasi pratiğimiz temelinde gerçekleştirmeye çalışmaktır.

AFŞİN

"Çalışma bölgesinin özelliği tespit edilmeli ve köy çalışmalarında en verimli an seçilmelidir. Köylülere yabancı değil onlardan birisi olmaya çalışmalı, girgin olmalıyız."

Devrimci Yol'un açtığı Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Mücadele Kampanyası'ndaki amaç, geniş kitle ile ilişkiye geçebilme ve mevcut düzene olan muhalefeti pekiştirmekle beraber ilerdeki çalışmalarımıza uygun ortamı yaratabilmekti.

Çalışmayı önce Afşin'in içinden başlattık. Faşistlerin etkin olduğu mahallelerde olmak üzere her yere kampanya ile ilgili yazılar yazdık. Genel seçimlerden bu yana ise ne faşistler ne de devrimciler tarafından sloganlar duvarlara yazılmamıştı. Bunun üzerine AP'li Belediye Başkanı Belediyenin hoperlöründen bazı burjuva kanunlarını okuyarak yazı yazanların cezalanacağını halka ilan ediyor. Ayrıca herkesin kendi duvarındaki yazıyı silmesi silmiyenlere kanuni işlemin yapılacağını söylüyordu. Ne yazıkki ilanın olduğu akşam faşistlerde yazmış olduğumuz bazı sloganları silerek "Pahalılığa karşıyız" sloganlarını yazdılar (Tabi kendi etkin olduğu mahallede) Fakat birkaç faşistten başka hiç kimse duvarındaki yazıyı silmedi.

Bu arada sürekli köylere gidiyor Devrimci Yol'un özel sayısını halka satıyorduk. Pullama işide bununla beraber gelişiyordu. Afşin'de pullama işi süreklilik kazanmış gibiydi. Köylerde özel sayının yanında geceleri köyün gençleriyle kahvede, yoksa müsait yerlerde toplanıyor özel sayının bazı yerlerini okuyorduk. Uzun uzun tartışma şeklinde konuşmalarda olurdu. Hatta bazen MHP sempatizanı genç de gelerek tartışmaya katılmıştı. Beraberimizde devrimci içerikli posterlerde vardı. Onlara bakarak "bizde bunları istiyoruz. Bunlara bizde karşı değiliz" diyorlardı. Bu toplantılardan sonra bunların köyde devrimcilerle beraber gezdiğini duyduk. Geç saatlerde faşistlerin olduğu kısımda bazı gençleri alarak pullama yapıyorduk.

Bir takım köylerde faşizmin temsilcileri ve de devrimci kişiler var. Bazılarında hakim sınıfların ideolojisi ve temsilcileri oldukça ağırlıkta, devrimcileri köye sokmuyorlar. Bazılarında ise devrimciler faşistleri köye sokmuyorlar. Devrimcilerin ağırlıkta olduğu köyler genellikle kürt köyleri.

Bütün bunlarla beraber önceden tanıdıklarımızla da karşılaşıyorduk. Bizleri misafir etmek istiyorlardı. Kahvelerin olduğu köylerde geceleri gidip konuşuyorduk. Özel sayıdan bazı yazıları okuyor duvarlara bazı posterleri asıyorduk.

Faşistlerin etkin olduğu, ilerici hocaların atıldığı köylere gidemiyorduk. Devrimcilerin hakim olduğu köylere gittiğimizde iyi karşılanıyorduk. Bir köy evinde oturup geç saatlere kadar konuşurken yaşlılardan gençlere ve kadınlara kadar herkes katılıyor ve burdaki konuşmalar bazı siyasetleri eleştirme şeklinde oluyor. Dikkati çeken buralardaki gençlerin bugünkü siyasetlerden hiçbirine sempati duymamalarıydı.

Bütün bunlarla beraber imza kampanyasını açtık. Bu çalışmalarda köyün gençliği bizimle beraber çalışıyordu. Bazı yerlerde ise kendileri topluyor bize veriyorlardı. Dikkati çeken şu oldu yaşlılar dahi bu imzanın ne için toplandığını tek tek sorarak ondan sonra parmak

Bağış toplama işi genellikle köylerde yapılamadı. Afşin içerisinden, öğretmenler ve belediyelik olan yerlerden toplandı. Bin liranın üzerinde para toplayabildik.

Bütün bu olanlarla beraber bölgede tüm çalışmaların eksiksiz gittiğini asla söyleyemeyiz. Yapılmak istenen bazı şeyler yapılmamıştır.

Afşin'e ilk geldiğimizde faşistlerin bölgeye hakim olduğunu, devrimci çalışmanın olmadığını gördük. Devrimci Yol adına hiç bir çalışma yapılmamıştı. Daha da kötüsü Devrimci Yol siyasetinin arkaşına gizlenerek "çalışma" yapanlar Afşin'in içindeki iyi niyetli gençleri etraflarına toplamışlardı. Bu bakımdan özünde ahpap çavuş ilişkisinden başka bir şey olmayan bir "birlik" görüntüsü vardı.

Toprağın büyük kısmı genellikle az sayıda kişilerin elinde. Toprağı olmayan köylüler ya ağalara çalışarak yaşamaya çalışıyor, yada ülkenin batısına gidip çalışıyor. Az toprağı olanlar tam anlamıyla ağalara bağımlı. Orman köylerinde gelirinin büyük kısmı ormandan sağlanıyor.

Bütün bunlarla beraber Afşin'de kurulmakta olan termik santralı tüm bölgenin umudu şeklinde. Hakim sınıflar burayada kendi ideolojisi doğrultusunda işçi alıyor. En azından CHP'lileri dahi işe almamak amacında. Çalışanlarada sürekli baskı yapma yolunal gidilmekte.

Kampanya çalışmalarımızın ilk dönemlerinde bir kısım zorluklarla karşılaştık. Her şeyden önce böyle bir çalışmada şimdiye kadar bulunmadık. Kasım ayına kadar köylere gittiğimizde köy halkı erkenden araziye gidip geç vakitlerde evine dönüyordu. Bu şartlar bizi çok zor durumda bırakıyordu. Yapmak istediğimiz şeyleri yapamaz durumdaydık. Ayrıca köy çalışmalarını ilk defa yapıyorduk. İlk dönemlerde kısa zamanda çok iş yapmak istedik. Önce, içinde bulunduğumuz ortamdan çok farklı bir ortamda bulunuyorduk.

Yukarda anlattığımız çalışma bütün köylerde aynı şekilde sürmedi. Çalışmalarımız kasım ayında ağırlık kazandı. Gidemediğimiz bir kısım köyler oldu. Gittiğimiz köylerin hepsinde aynı çalışma olamadı.

Kampanya ile ilgili yazılar köylere yazılamadı, pullama yapıldığında köyde sözü geçen bazı kişiler (CHP'li) önümüzde seçimler var bunlar çok konuşmalara yol açıyor. Biz köyde şu dönemde böyle şeyler istemiyoruz, huzur içinde seçimlere gideceğiz şeklinde bize engel olmaya çalışıyorlardı. Devrimci Yol siyaseti olarak bu bölgedeki yapımız buna benzer engelleri aşamadı. Gittiğimiz köylerde tanıştığımız köy gençleriyle ilişkilerimizi sürekli kılıyor ve diğer yakın çevre köylere onlarla beraber gidiyorduk. Bu arada Devrimci Yol dergisi ve özel sayılar elimizde bulunan eski sayılarda süratle azalıyordu. Yeni tanıştığımız arkadaşlar eski sayılarda istediklerinden elimizde geçmiş sayılardan dergi hiç kalmadı.

Bu arada tanıdığımız arkadaşlarla toplantılar yapmayı köylerde ve Afşin'de geniş katılımın olduğu mitingler düzenlemeyi, pazar yerlerinde korsan mitinglerle birlikte bazı yerlere pankart asmayı düşünüyorduk. Günümüze kadar buna benzer eylemler olmamış. Bazı köylerde geniş kitlenin olduğu köy mitingleri yapılabilirdi. Afşin'in içersinde bunları yapamıyacağımızı, bizim insiyatifi elimizde bulunduramıyacağımızı düşündük.

Bu arada hakim sınıflarda boş durmadı. Bazı arkadaşları yakalıyarak sorguya çektiler. 2 gün 2 geceye yakın bir süre karakolda tuttular. Bu süre içersinde tanıdıklarımızın çoğunluğu gelerek arkadaşlarımızın serbest bırakılmaları için girişimlerde bulunuldu. Bu bizi çok memnun etti.

Çalışmalarımızda bu arada bir duraklama oldu. Pankart yazıp asma ve buna benzer işleri yapamadık. Fakat tamamende boş durmadık. O dönem Kurban bayramına rastladığından bilmediğimiz köylerden gelen köy öğretmenleriyle tanıştık. Köyleri hakkında bazı şeyleri öğrendik. Gidebileceğimiz bir kısım köyler daha oluştu. Bu köylere Devrimci Yol dergisi ve özel sayılarından gönderdik.

Mahalli seçimlere çok az bir süre kala Devrimci Yol'un çıkarmış olduğu afişler geldi. Biz afişlemeyi yapamadık. Seçim olduğu gün sandık başlarında görev alamadık. Yalnız ilerici kişilerin olduğu sendika ve derneklerde geç saatlere kadar bekliyerek sandıkların oldukları yerlerden gelen haberleri takip ettik.

Çalışma bölgesinin özelliği tesbit edilmeli ve köy çalışmalarında en verimli an seçilmelidir. Köylülere yabancı değil onlardan birisi olmaya çalışılmalı, girgin olmalıyız. Tanıdıklarımız köylerden kasabaya indiklerinde onların sorunları kendi sorunlarımızmış gibi ilgilenmeliyiz. Onlar aracılığıyla diğer köylülerle tanışmalıyız. Önceleri bazı hoş olmayan hareketleri olan köylülerce iyi tanınmıyan kişileri seçmeye ve onlarla olan ilişkilerde dikkatli olmak onlarıda topluma kazandırmak yolunda çaba sarf etmeliyiz. Bize vermek istedikleri yiyecek gibi şeyleri kabul etmeliyiz. Önümüzdeki dönemde köylülerin sorunlarını çözecek dernek ve benzeri kuruluşların oluşmasında onları teşvik etmek ve öncülüğünü yapmalıyız.

Yıl başına doğru köy evlerine devrimci kuruluşların çıkardığı takvimlerin getirilmesine çalışılmalıdır.

---

riyet Lisesi'ne saldıranların ve kahveleri, dükkanları basanların Karabağlarlı olmadığı, Tariş'ten, Aliağa'dan ve Buca Eğitim Enstitüsünden getirildiği halka anlatılmış, bu somut olaylarda gösterilmiştir. Saldırılar halkında katılımıyla önlenmiştir. Silahlı saldırılar karşısında "Saat 9 oldu, bizim vaktimiz doldu" diyerek arabaya binip kaçan, arkadaşlarının dövülmesini seyredip müdahele eden faşistlere gerekli cevabı vereceklerine öteki yüzlerini dönen, eleştirince devrimcileri maceracılıkla suçlayan PDA'cılar, tecrit olmuştur. Halk bunlara bakıp "bunlarda devrimci mi?" diye sormaktadır. Mahalli seçimlerle ilgili Tepe Mahallesi ve Aydın Mahallesinde demokrat muhtar adayları desteklenmiş CHP Karabağlar temsilcisi ile karşılıklı anlayış temeli üzerinde Anti-Faşist mücadelede birlik sağlanmıştır. Bu konuda asla CHP kuyrukçuluğu yapılmamış, İzmir Belediye Başkan Adayı İhsan Alyanak halkın sorunlarıyla ilgili daha önceki isteklerimizi geçiştirdiğinden, yaptığı kahve toplantısında söz hakkı istenmiş, vermeyince buşta kadınlar "halka söz hakkı" diye slogan atarak belediye başkanının arabasını devirmeye kalkmışlardır. Hatalarımızı düzelterek kitleyle kucaklaşma doğrultusunda olumlu adımlar atılmaktadır.

Balçova'da ilerici CHP belediye başkan aday adaylarından Memiş Yıldırımcan desteklenmiş, ancak CHP kurmaylarınca veto edilince bu kez yine CHP'den ihraç edilmiş olan Zuhal Taşezen'in desteklenmesi kararlaştırılmıştır.

Direniş kampanyası ile ilgili pazar yerinde 60-70 kişinin katıldığı bir korsan miting yapılıp, pahalılığın kaynağının Oligarşi olduğu vurgulanmış "Kahrolsun Oligarşi", "Kahrolsun Faşizm - Yaşasın Mücadelemiz", "Tek Yol Devrim" sloganları atılarak dağılmmıştır. Böyle bir mitingin ilk olmasından dolayı gerekli başarı elde edilememiştir.

Altındağ'da CHP Belediye Başkan Adayını destekleme kararı alan devrimciler halen Belediye Başkanı ve AP Belediye Başkan adayı Şefik Ok'un gerici-faşist yüzünü teşhir etmişlerdir. Daha önceki derneğimizin başlattığı "Susuzluğa, Pis suya, Taşocağının ve Çimentaş'ın tozuna hayır" kampanyasındaki taleplerimizin büyük bir kısmını programa alan CHP Belediye Başkan Adayı'nın toplantılarında konuşma hakkıda elde edilmiş, ancak bazı toplantılarda küçük burjuva kaypaklığı ile Mahmut Türkmenoğlu v.b. milletvekilleri geldi diye konuşma hakkımız verilmemiştir. Devrimciler burada doğru devrimci tavrı koyarak CHP'nin yüzünü teşhir edememiş, pasif kalmışlardır. Bu eleştirilecek bir tutumdur. Bağımsız siyasi tavrımızdan hangi durumda olursa olsun taviz verilmemelidir. Ayrıca duvardaki sloganlarımızı silen Şefik Ok ve adamları CHP'lilere saldırmalarına karşın "CHP'ye vurun, Dev-Genç'lilere vurmayın" demeye başlamışlar, yapılan toplantılarda "Dev-Genç'lileri geldikleri gibi göndereceğim" diye atıp tutmuşlardır. Onlar bilmezler mi ki devrimciler bir değil milyonlarcadır.

Yapılan bu çalışmalarda ki hata ve eksikliklerimizi şöyle tesbit edebiliyoruz.

1- Küçük Burjuvazinin sınıfsal yüzü gerektiği gibi kavranamamış olup, onun biz güçlü olduğumuz zaman bize yanaşacağı ve bu noktada birlik oluşturabileceğimiz anlaşılmamıştır. Onun içinde yer yer kuyrukçuluğa düşülmüştür.

2- Bağımsız muhtar adayları ve İhtiyar Heyetlerinin seçimine gereken önem verilmemiştir. Bununda nedeni bu kurumların devrimci hareketteki yerlerini küçümsemektir. Halbûki daha iyi çalışılarak, muhtarlarla iyi ilişkiler kurulabilirdi.

3- İzmir Belediye Başkan adayının toplantılarına katılıp devrimci propaganda yapılamamıştır.

4- Daha değişik mücadele biçimleri özellikle Gültepe ve Balçova'da yapmak mümkünken tecrübesizlikten dolayı yapılamamıştır.

Kampanya ve Mahalli seçimlerdeki çalışmaların kitlelerle ilişkilerimizi geliştirme ve sağlamlaştırma doğrultusunda daha iyi nasıl yararlı olabileceğinin tartışılması, bizim ne yapıp yapamadığımızın eleştiri ve özeleştirisi geniş bir şekilde yapılmalıdır. Hataları tespit ederek bunları atmak her devrimci çalışmanın daha iyi bir çalışmaya yerini bırakması da mutlaka zorunludur.

8/12/1977

YERALTI MADEN/İŞ SENDİKASI 1978
1978 TAKVİMİ 30 TL./ 8 KART(KAPAKLI KUTU İÇİNDE)20 TL.
Toplu isteklerde % 25 indirimli (Ödemeli) gönderilir.
Yeraltı Maden-İş Yayınları Necatibey Cad 22/21 ANK 29 66 92

zindanlar boşalsın, GENEL AF

* toptaşı cezaevinde fasist saldırılar artıyor.

*Trabzon cezaevinde mahkumlara baskılar yoğunlaştırılıyor

TOPTAŞI cezaevindeki devrimci arkadaşlarımızdan aldığımız mektupta, cezaevinden firar olayından sonra faşist baskıların arttığı bildiriliyor. Mektupta özetle şöyle deniliyor:

9.12.1977 günü Toptaşı cezaevinden 9 "siyasi tutuklunun" kaçması üzerine faşist baskılar artmıştır. Savcılık, firar olayından sonra bilgi verirken, sanki cezaevinde isyan olmuş gibi davranmıştır. Bu firar bahane edilerek, mahkum ve tutuklulara baskı yapılmak istenmektedir. Bu firarın ardından başka cezaevlerine toplu sevketmeler yapılmak istenmekte, böylece tutuklu ve mahkumların mahkemelerde kendilerini savunma hakları ortadan kaldırılmak istenmektedir. İşkence altında alınan ifadeler ve gerici basında yayınlanan yalana dayalı yazılarla, halka birer cani gibi gösterilmeye çalışılan firar eden 9 "siyasi tutuklu" birer yurtseverdir. Tüm kamuoyu, bu firar olayı bahane edilerek girişilecek faşist baskılara, işkence ve operasyonlara karşı uyanık olmalı, kazış çıkmalıdır."

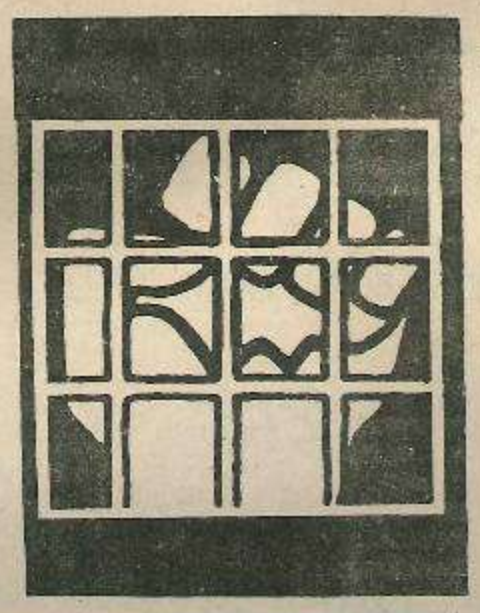

TOPTAŞI CEZAEVİ MAHKUMLARI

HALKIMIZ üzerinde sürdürülen baskı, şiddet cezaevlerinde de sürdürülmektedir.

Baskı ve zulmün en amansız sürdürüldüğü cezaevlerinin başta gelenlerinde biri de Trabzon cezaeviydir. Burada mahkum açtır. Soğanı az patates ve soğanı bol patates değişmez yemeğidir. Bir de öğleleri verilen yanık pekmez.. Burada ocak yoktur. Dışardan yiyecek alınmaz. Çünkü burası Modern (!) cezaevidir.

Mahkum burada pisliğe terkedilmiştir. Sular akmaz, banyoyu ayda bir yaparsan elini öp başına koy. Çamaşırları soğuk suyla yıkamak zorundasın, tabii soğuk su akarsa. Çünkü sıcak su bulundurulmaz yasaktır.

Kitap verilmez, dergi verilmez. Gazete önemli haberler kesildikten sonra verilir. Siyasi suçlu da vardır, üstelik cezaevimizide... Gizli örgütten yargılanırlar, ama burda savunma yapmaları yasaklanmıştır.

Yasaklara neler eklenmez ki! Sigarasızlık, kibritsizlik, çaysızlık, ekmeksizlik. Hele de hakkını aramak denilen şey burada iyiden iyiye yasaktır. Hakkını aramaya mı kalktın? Sonun falakadır, hücredir, günlerce süren. Burada hakkını aramaktan yılmadan mı? Kolay, müdür Cengiz Aksu köpeklerini salıvermiştir üzerine.

"Hayat pahalılığına ve faşist zulme karşı" açlık grevi yaptıkları için hücreye atılan devrimciler yılmamış, grevlerini sonuna kadar sürdürmüşlerdir. Devrimcileri yıldıramıyan müdür Cengiz Aksu köpekleri vasıtasıyla devrimciyi şişletmiştir. Şişleyenleri de mükafat olarak denize nazır terpilliler koğuşuna yerleştirmiştir.

Cezaevimizde uygulanan baskı ve şiddet dayanılmaz boyutlara ulaşmıştır. Şurası gayet açıktır: Hiçbir baskı bizleri yıldıramıyacaktır.

Tüm, ilerici, aydın, demokratları bizlere yapılan baskılara karşı protestoya çağırıyoruz.

Bir grup mahkûm

BİZ Uşak hapishanesinde yatan mahkumlar olarak, "faşist zulme ve hayat pahalılığına karşı direniş kampanyası"nı destekliyoruz. Hapishanede baskılar sürmektedir. Hasta arkadaşlar doktora gönderilmemekte, zaten gitse de iyi bir bakım yapılmamaktadır. İçeriye kitap, dergi sokulması engellenmektedir. Bu baskılar bizleri yıldırmıyacak, mücadelemiz emekçi halkın mücadelesiyle omuz omuza sürecektir.

UŞAK HAPİSHANESİ DEVRİMCİ YURTSEVER MAHKUMLARI

Devrimci Yol taraftarlarının kampanya değerlendirme çalışmaları

BALGAT

"Kampanya, önceleri halk tarafından kendilerini pek ilgilendirmeyen, olsa olsa 'köpekçilerle' durmadan kavga eden, arasıra evlerine bildiri bırakan, dergi satan 'mahallenin gençleri' olarak görülen devrimcilerin, Balgat halkıyla bağlarını sıkılaştıran, devrimcilerin mücadelelerinin haklı bir mücadele olduğunu ve bu mücadelenin bizzat kendi mücadeleleri olduğunu kavramalarına yol açan bir katalizör oldu."

İçinde bulunduğumuz günlerde, ülkemizde sınıflar mücadelesi alabildiğine yükselmiş ve doruk noktasına ulaşmış durumda. Yükselen bu sınıf mücadelesinin yansıması olan politik hareketlilik hayatın her alanında kendisini gösteriyor. Bir yandan Oligarşi ile halk güçleri arasındaki çelişki keskinleşirken, öte yandan Oligarşi'nin kendi içindeki çelişkiler had safhaya ulaşıyor.

İçine düştükleri tüm bunalımlara ve aralarındaki çelişkilere rağmen karşı-devrim güçleri halkın (devrimci güçlerin) yükselen tepkilerini, karşı koyuşlarını, direnişlerini bastırabilmek için alabildiğine örgütlü ve bu örgütlülüğünü en ufak devlet dairesine, en ufak üretim birimine, en ufak yerleşim birimine dek genişletme çabasında.

Buna karşılık halk, yer yer kendiliğinden karşı koyuşlar, direnişler göstermesine ve düzene karşı "hoşnutsuzluğunu" dile getirmesine rağmen, yeterli bir örgütlülüğe sahip olamadığından dolayı düzene alternatif olamamaktadır. Bunun en başta gelen nedenleri, demin belirttiğimiz örgütsüzlük, çeşitli "sol" akımların halka, faşizme teslimiyet programları ile Yaklaşmaları ve son olarak da, büyük ölçüde "umut" olmaktan çıkmış olmasına rağmen CHP'nin parlamentodaki etkinliğine dayanarak halkı hâlâ boş hayallerle peşine takabilmesidir.

İşte tam bu noktada devrimcilerin görevleri büyük bir önem kazanmaktadır. Devrimciler, bu siyasi ortamda, halkın kendiliğinden tepkilerini, direnişlerini, kısacası "hoşnutsuzluklarını" örgütlemekle, CHP'nin gerçek yüzünü halka teşhir etmekle, onu "umut" olmaktan çıkarmakla ve faşizme karşı mücadelede halkın en ön saflarında yer alarak, hedef gösterici olmakla yükümlüdürler. Düzene alternatif bir örgütlenmenin sağlanabilmesinin yegane yolu budur.

Ankara'nın gecekondu semtlerinden biri olan Balgat'ta son dört aya kadar yukarıda belirttiğimiz yükümlülükleri yerine getirecek bir örgütlenme sağlanamamış ve devrimciler büyük ölçüde deneysizliklerinin bir sonucu olarak halkla ilişkilerini istenen düzeye ulaştıramamıştı. Daha önce yapılan çalışmalar, Balgat'ta devrimci harekete sempatizanlar kazanma ve bu sempatizanların giderek kadrolaşması doğrultusunda belli ölçülerde başarı kaydetmiş olmasına rağmen, bu kadrolarla halk arasındaki bağ kurulamamıştı. "Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyası", önceleri halk tarafından kendilerini pek ilgilendirmeyen, olsa olsa "köpekçilerle" durmadan kavga eden, ara sıra evlerine bildiri bırakan, dergi satan "mahallenin gençleri" olarak görülen devrimcilerin, Balgat halkıyla bağlarını sıkılaştıran, devrimcilerin mücadelelerinin haklı bir mücadele olduğunu ve bu mücadelenin bizzat kendi mücadeleleri olduğunu kavramalarına yol açan bir katalizör oldu.

"Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyası"nın başlaması ile Balgat'lı devrimciler hangi ölçüde örgütlü oldukları ve bu kampanyayı sürdürebilecek örgütlenmeyi nasıl sağlayacakları konusunda yaptıkları durum değerlendirmesi sonunda bu kampanya ile birlikte yeni görevlerle karşı karşıya olduklarını ve bu görevleri yerine getirebilmek için kesinlikle halkla ilişkilerini sıkılaştırmanın ve örgütlenmeyi halk içinde gerçekleştirmenin gerekliliğini kavradılar.

Artık Balgat'lı devrimcilerin görevleri, bildirilerin dağıtılması, dergilerin satılması, afişleme, yazılama ve faşistlerle mücadele etmekle sınırlı kalamazdı. Yapılan tüm eylemlerin propagandası gerçekleştirilmeliydi. Halkın anti-faşist mücedele platformuna çekilebilmesi ancak böyle olacaktı. Kampanya boyunca bu anlayışla hareket edildi. Ve, kahve toplantıları dışında kampanyanın öngördüğü tüm çalışmalar gerçekleştirildi.

Bu çalışmalar, Balgat'taki devrimci mücedele için ileriye dönük yeni olanaklar sağladı. Direniş Kampanyası ayrıca "direniş komiteleri" için bir ön hazırlık aşaması teşkil etti ve bizlere bu konuda ipuçları verdi.

Kampanya çalışması boyunca karşılaştığımız zorluklar ve hatalarımız da oldu. Öncelikle, bu çalışmayı sürdürecek olan devrimcilerin anti-faşist mücadele içinde bu denli çalışma biçimleri ile henüz karşılaşmış olmaları, böylesine bir mücadele içinde "yükselebilmek için atılması gereken safralar" olarak önemli hataları da beraberinde taşımasını ortaya çıkardı. Zaman zaman çalışma disiplinine uymanın gerekliliği hafife alındı. Bu da kampanya çalışması içinde gerçekleştirilen eylemlerin -yine zaman zaman- başarısına gölge düşürdü. Bu hatalar kampanyanın başlangıcında tespit ettiğimiz hedefe ulaşmamızı engelledi. O hedef de "direniş komiteleri"dir.

Bundan sonraki çalışmalarımız, "direniş komiteleri"nin oluşturulmasını hedef alacak ve bu komitelerin oluşabilmesi için gerekli olan anti-faşist mücadelenin boyutları bilinçli bir müdahele ile yükseltilecektir. Bunu gerçekleştirebilmek için de hatalarımızı gidermek doğrultusunda çalışarak disiplinli bir örgütlenme sağlanacaktır.

Bizler, önümüzdeki görevleri bu anlayışla ele almayı gerekli görmekteyiz.

BALGATLI DEVRİMCİLER

ABONELERİMİZE DUYURU

dergimizin 12. sayısı ile birlikte 6 aylık abone süresi dolmuştur, yenilenmesi gerekmektedir.

emperyalizme ve faşizme karşı DEVRİMCİ ÖĞRETMEN 6. sayı çıktı

DEVRİMCİ YOL

Sahibi: Mehmet YAZICI
Sorumlu Müdür: Yaşathak ARSLAN
Yönetim Yeri: Hasan Ali Yücel Cad. 39/D İncesu/ANKARA
Yazışma Adresi: P.K. 383 Kızılay/ANKARA
Baskı-Dizgi: EM-AS Veb Ofset Tesisleri

"Yazarken ya da konuşurken,
daima sıradan işçiyi
düşünmek gerekir;
sıradan işçi seni anlamalı,
çağrına inanmalı ve
seni kararlılıkla izlemelidir.

Kime yazdığını ve
kime konuştuğunu
düşünmek gerekir!.."

GEORGİ DİMİTROF

(...)

Sonra, **kitlelerin anlayacağı bir dille konuşmayı öğrenmezsek, kararlarımızın geniş kitleler tarafından kavranması imkânsız olacağını** gözönünde bulundurmak gerekir. Biz, somut olarak, kitlelere yakın, anlaşılır bir biçimde konuşmayı becermekten uzağız. Biz ezberlenmiş ve soyut formüllerden henüz vazgeçemiyoruz. Gerçekten de bildiri, gazete, karar ve tezlerimizi gözden geçirirseniz, bunların çoğunlukla, sıradan işçiler tarafından şöyle dursun partili işçilerimiz tarafından bile güç anlaşılacak bir dille yazılmış, ağır bir anlatımla açıklanmış olduğunu görürsünüz.

Yoldaşlar, özellikle faşist ülkelerde bu bildirileri yayan ve okuyan işçilerin hayatlarını tehlikeye soktuklarını düşünecek olursak, verilen kurbanların boşa gitmemesi için bildirileri kitlelerin anlayacağın bir dille yazmamız gereğinin nedenini daha açık bir şekilde anlarız.

Bu konu aynı zamanda sözlü ajitasyon ve propagandamızı da ilgilendirir. Bu bakımdan son derece içtenlikle itiraf etmeliyiz ki, faşistler çok kere birçok yoldaşlarımızdan daha becerikli ve daha esnek çıkmaktadırlar.

Örneğin Hitler iktidara gelmeden önce Berlin'de işsizlerin yaptığı bir toplantıyı hatırlıyorum. Bu toplantı Sklârek adında tanınmış bir dalavereci ve vurguncu kardeşlerin yargılandıkları zamana rastlamaktadır. Yargılama birkaç ay sürmüştü. Toplantıda söz alan nasyonal-sosyalist konuşmacı bu yargılamadan, demagoji amaçları için yararlandı. O, Sklârek Kardeşler tarafından yapılan dalavereleri, rüşvetleri ve diğer suçları belirterek, onlara karşı açılan davanın aylarca süreceğini söyledi ve bu mahkemenin Alman halkına kaç bin marka malolduğunu hesapladıktan sonra hazır bulunanların coşkun alkışları arasında Sklârek Kardeşler gibi haydutların, işi hiç uzatmadan kurşuna dizilmesi, mahkeme için harcanan paraların ise işsizlere verilmesi gerektiğini söyledi.

Komünistlerden biri ayağa kalkıp söz istedi. Başkan önce bu isteği reddetti, fakat komünistin ne söyleyeceğini işitmek isteyen dinleyicilerin baskısı altında kendisine söz vermek zorunda kalmıştı. Bu komünist kürsüye çıkınca hazır bulunanların hepsi komünist konuşmacının ne söyleyeceğini sabırsızlıkla beklemeye koyuldu. Fakat o ne söyledi?

Konuşmacı yüksek ve gür sesle şunları söyledi: "Yoldaşlar Komünist Enternasyonalin oturumu biraz önce sona erdi. O, işçi sınıfına kurtuluş yolunu gösterdi. Yoldaşlar, Enternasyonalin önünüze koyduğu başlıca görev, **"İşçi sınıfının çoğunluğunu elde etmek"** tir. Oturum işsizler hareketinin "siyasallaştırılması" gerektiğini gösterdi. Oturum bu hareketin **daha yüksek bir düzeye** çıkarılması çağrısını yapmaktadır..."

Konuşmacı konuşmasını bu ruhta sürdürerek, nerhalde bu yolla oturumun gerçek kararlarını "açıkladığını" sanıyordu.

Böyle bir konuşma işsizlerin benliğine egemen olabilir miydi? İlk önce kendilerini siyasallaştırmak, sonra devrimci nitelik kazandırmak, ondan sonra da hareketlerin daha büyük bir düzeye çıkarma amacıyla kendilerini seferber etmek için hazırlık yaptığı, işsizleri tatmin edebilir miydi?

Toplantı salonunun bir köşesinde dururken, nasıl hareket etmeleri gerektiğini anlamak için komünisti dinlemeye can atan işsizlerin esnemeye ve açık hayal kırıklığı göstermeye başladıklarını acıyla seyrediyordum. Bundan dolayı başkanın sonunda bizim konuşmacının sözünü kabaca kesmesine ve toplantıdakilerin bu hareketi protesto etmemesine hiç şaşmadım.

Ne yazık ki, bu yürüttüğümüz ajitasyonlarda görülen tek olay değildir. Bu gibi olaylar yalnız Almanya'da olmamıştır. Yoldaşlar, bu biçimde ajitasyon yapmak, kendine karşı ajitasyon yapmak demektir. Bu gibi, izin verin, çocukça ajitasyon yöntemlerine, daha ağır ifadeler kullanmayayım, kesin olarak son vermenin zamanı gelmiştir.

Raporumu okuduğum sırada başkan Kuusinen yoldaş kongre toplantı salonunda bana yollanan, sözü edilmeye değer bir mektup aldı. Mektubu yüksek sesle okuyayım:

"Kongre önünde okumakta olduğunuz raporda bir soruna, yani Komintern'in bütün karar ve kararnamelerinin bundan böyle yalnız hazırlıklı komünistlerin değil, fakat aynı zamanda hiçbir hazırlığı olmayan her emekçinin de Komünternin ürünlerini okurken komünistlerin ne istediklerini ve komünizmin insanlığa ne gibi yararlar sağladığını derhal kavrayabilmesi amacıyla, anlayacağı bir biçimde yazılması sorununa değinmenizi rica ederim. Yüksek makamlardaki partili işçilerden bazıları bunu unutuyorlar. Kendilerine, komünizm yararına ajitasyonu anlaşılır bir dilde yürütmelerini hatırlatmamız, hem son derece kesin olarak hatırlatmamız gerekir.."

Bu mektubu tam olarak kimin yazdığını bilmiyorum. Ancak bu yoldaşın mektubunda milyonlarca işçinin düşünce ve isteğini ifade ettiğine şüphe etmiyorum. Yoldaşlarımızdan bir çoğu yüksekten atma ifadeleri, kitlelerin anlamadığı formülleri ve tezleri ne kadar fazla kullanırlarsa, ajitasyon ve propaganda işini o derece daha iyi yürüteceklerini sanıyorlar; oysa onlar, içinde bulunduğumuz dönemin en büyük önder ve işçi sınıfının teorisyeni **Lenin'in** her zaman kitlelerin en kolay anlayacağı dilde konuşup yazdığını unutuyorlar.

Herbirimiz şu basit kuralı bir yasa, bir bolşevik yasası gibi kesinlikle benimseyip kavramalıyız:

Yazarken ya da konuşurken, daima sıradan işçiyi düşünmek gerekir; sıradan işçi seni anlamalı, çağrına inanmalı ve seni kararlılıkla izlemelidir. Kime yazdığını ve kime konuştuğunu düşünmek gerekir!..

(...)

★ Bu yazı Dimitrov'un Komünist Enternasyonel 7. Dünya Kongresinde 13 Ağustos tarihinde yaptığı konuşmasından alınmıştır. (Bak: Seçme Eserler, Cilt I, Sf: 297 - 300 - Temel Yayınları)